

AJUNTAMENT DE BARBERÀ DEL VALLÈS

Avinguda Generalitat, 70
 Telèfon 937 297 171 – Fax 937 191 815
 08210 BARBERÀ DEL VALLÈS
 E-mail: barbera@bdv.cat
 web: www.bdv.cat

ACTA DE LA SESSIÓ ordinària núm. **2** REALITZADA PER **PLE DE L'AJUNTAMENT**
 EL DIA 27/02/2013.

A la Casa Consistorial de Barberà del Vallès, essent les 20:00 hores del dia 27/02/2013, sota la presidència de la senyora alcaldessa, per tal de realitzar sessió ordinària de **PLE DE L'AJUNTAMENT**, en primera convocatòria, es reuneixen:

ASSISTENTS A LA SESSIÓ:

ANA DEL FRAGO BARÉS ; ALCALDESSA PRESIDENTA (PSC)
 ANTONIO BÁEZ BALBUENA ; TINENT D'ALCALDE (PSC)
 CRISTINA CONDE REGIDOR ; TINENTA D'ALCALDE (PSC)
 XAVIER GARCÉS TRILLO ; TINENT D'ALCALDE (PSC)
 MÓNICA MAYA GONZÁLEZ ; TINENTA D'ALCALDE (PSC)
 IGNACIO NAVARRO CASTRO ; TINENT D'ALCALDE (PSC)
 ELVIRA MAZA MARTÍNEZ ; REGIDORA (PSC)
 JOAN COLOMER GALLEGRO ; REGIDOR (PSC)
 MERCÈ CUADRADO SETÓ ; REGIDORA (PSC)
 JUAN JOSÉ RODRÍGUEZ GONZÁLEZ ; REGIDOR (PCPB)
 SILVIA FUSTER ALAY ; REGIDORA (PCPB)
 CARMINA PÉREZ BARROSO ; REGIDORA (PCPB)
 JOSEP TORRELLA I OLIVÉ ; REGIDOR (PCPB)
 JAIME FERNÁNDEZ PÉREZ ; REGIDOR (PP)
 ADOLFO GALLEGRO SERRANO ; REGIDOR (PP)
 CRISTINA DEL VALLE BAUTISTA ; REGIDORA (PP)
 JOSÉ BERTOMEU OSORIO ; REGIDOR (PP)
 PERE RAMON i NADAL ; TINENT D'ALCALDE (CiU)
 TERESA COLOMER i MUR ; TINENTA D'ALCALDE (CiU)
 JOSÉ LUÍS RIVERA ARIAS ; REGIDOR (ICV-EUiA)
 MAITE BARRACHINA MARTÍNEZ ; REGIDORA (ICV-EUiA)
 JOSÉ NÚÑEZ ALBA ; SECRETARI GENERAL ACCIDENTAL
 NÚRIA CASTELLÀ i POUGET ; INTERVENTORA HABILITADA

ABSENTS:

ORDRE DEL DIA

1.- ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR.

SERVEIS PERSONALS

2.- APROVACIÓ MANIFEST

2.01.- EXP.: SSPP-SPGE130003. APROVACIÓ MANIFEST DEL 8 DE MARÇ DE 2013. DIA INTERNACIONAL DE LES DONES.

SERVEIS TERRITORIALS

3.- ADHESIÓ

3.01.- EXP.: UGOH130001. ADHESIÓ A CONVENI PER A LA CREACIÓ D'UN FONS SOCIAL D'HABITATGES.

4.- CONSTITUCIÓ ÒRGAN

4.01.- EXP.: UPNU130001. CONSTITUCIÓ DE L'ÒRGAN TÈCNIC AMBIENTAL MUNICIPAL.

RÈGIM INTERIOR

5.- MOCIONS PORTAVEUS

5.01.- EXP.: XXXX. MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL CIU PER RECLAMAR A L'ESTAT ESPANYOL QUE NO CENTRIFUGUI EL SEU DÈFICIT A CATALUNYA.

5.02.- EXP.: XXXX. MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL PSC RELATIVA AL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA.

5.03.- EXP.: XXXX. MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL PSC RELATIVA A RECLAMAR EL MANTENIMENT DEL CONTRACTE PROGRAMA PEL QUE FA A SERVEIS SOCIALS BÀSICS I MANTENIMENT DEL PLA CONCERTAT.

5.04.- EXP.: XXXX. MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL PSC DE SUPORT A LA INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR PER LA REGULACIÓ DE LA DACIÓ EN PAGAMENT, LA PARALITZACIÓ DELS DESNONAMENTS I EL LLOGUER SOCIAL.

ALCALDIA

6.- DONAR COMPTE AL PLE

6.01.- EXP.: XXXX. DONAR COMPTE RESOLUCIONS ALCALDIA PRESIDÈNCIA.

7.- MOCIONS D'URGÈNCIA.

8.- PRECS I PREGUNTES.

DICTÀMENS

1. ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR.

EXP.: XASP201301. Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior, feta el propassat dia 30 de gener de 2013, de la qual prèviament s'ha tramès còpia a tots els components de la corporació.

APROVAT PER UNANIMITAT PELS MEMBRES PRESENTS.

2 APROVACIÓ MANIFEST

2.1 EXP.: SSPP-SPGE130003. APROVACIÓ MANIFEST DEL 8 DE MARÇ DE 2013. DIA INTERNACIONAL DE LES DONES.

APROVACIÓ MANIFEST DEL 8 DE MARÇ DE 2013. DIA INTERNACIONAL DE LES DONES.

Expedient: SSPP-SPGE130003.

1. Atès que el dia 8 de març és el Dia Internacional de les Dones.

2. Atès que la Comissió de Polítiques per a la Igualtat de la Federació de Municipis de Catalunya ha aprovat un manifest per commemorar aquest dia.

A proposta de la Regidora de Programes Transversals i Adjunta a Comunicació, la Sra. Elvira Maza Martínez, es proposa al Ple Municipal l'adopció del següent

ACORD:

PRIMER: Aprovar l'adhesió al manifest en els termes següents:

"MANIFEST 8 DE MARÇ DE 2013 DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Aquest 8 de març, Dia Internacional de les Dones, les dones i homes compromesos amb la igualtat hem de recordar que cal un fort compromís dels governs locals i de la ciutadania amb la igualtat d'oportunitats entre els ciutadans i les ciutadanes als municipis. Reivindiquem que aquests compromisos han d'anar acompanyats d'accions en pro de la igualtat i la conciliació per part d'altres Administracions supralocals i dels agents econòmics i socials existents. Reivindiquem que són imprescindibles els recursos econòmics de totes les administracions

per fer possible ciutats amb igualtat real.

Les discriminacions en l'àmbit laboral, en l'obtenció de prestacions socials com la de viduïtat i de jubilació, en la imatge que s'ofereix en els mitjans de comunicació, en el repartiment del treball domèstic, són injustícies presents que tenen les seves conseqüències més extremes en la feminització de la pobresa i la violència masclista. Malgrat els avenços fets, aquestes discriminacions encara existeixen en els nostres pobles i ciutats.

Volem aixecar la veu per dir que, davant la situació de crisi global, s'estan aplicant mesures que vulneren els drets de les dones i la seva dignitat com a dones treballadores, alhora que repercuteix negativament, fent retrocedir en aspectes relacionats amb la corresponsabilitat en les tasques de sosteniment de la vida, dins i fora de la llar.

Volem reivindicar, avui més que mai, l'esperit primigeni del 8 de març i el reconeixement de totes les dones que d'una manera visible han contribuït a l'avenç dels drets dels quals gaudim les dones. En aquesta data tan significativa, exigim la necessitat d'avançar en l'equitat de gènere, fent polítiques actives per eliminar les desigualtats, garantint i ampliant els drets de les dones amb l'objectiu d'una ciutadania plena, igualitària i democràtica.

Volem una Catalunya i un món cohesionat, solidari, lliure de patriarcat, sense violències i sense discriminacions per raó de sexe, amb una valoració de tots els treballs, també el no remunerat, amb una igualtat laboral efectiva, on es reconeguin i s'atenguin les aportacions i les necessitats de les dones; en definitiva una Catalunya on els espais públics i privats, els horaris, els serveis i les normes que ens condicionen la vida, s'organitzin afavorint el repartiment de les tasques i les oportunitats entre homes i dones.

Aquest 8 de març volem recordar i fer un homenatge a totes aquelles dones i homes que, al llarg de la història i a tots els països del món, han lluitat contra les discriminacions per raó de sexe i han estat un exemple i un referent per a la lluita dels Drets de les Dones i la igualtat. Aquest 8 de març, renovem el nostre compromís actiu en el treball diari per tal d'aconseguir unes ciutats i un món sense discriminacions, lliure de patriarcat i de sexisme.

Per això, volem recordar que per acabar definitivament amb aquestes discriminacions cal que les dones s'empoderin i siguin presents a tots els espais de decisió, de manera normalitzada, en la mateixa proporció que estan presents en la societat. Sense aquesta presència, totes les polítiques d'igualtat seran parcials i insuficients. La plena participació de les dones en condicions d'igualtat en totes les esferes de la societat, inclosa la participació en els processos de presa de decisions i l'accés al poder, és fonamental per a la consecució de la igualtat, el desenvolupament i la pau.

Instem el desplegament total de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la Igualtat Efectiva de Dones i Homes, d'on es recull que els poders públics han d'establir mesures que assegurin la conciliació de la feina i la vida personal i familiar de les dones i dels homes.

Demaneu la modificació respecte la Llei de Bases Locals necessària perquè un càrrec electe pugui exercir el seu dret de votar en cas de permís de maternitat o paternitat o per baixa per malaltia greu, perquè considerem que és una mesura concreta que pot afavorir la presència de dones en espais de decisió en igualtat de condicions i la conciliació de la vida familiar amb la participativa.

Per això, la ciutadania, els partits, les associacions i els ens locals, han de comprometre's en aquests objectius:

- Implementar accions transversals amb tots els àmbits de la ciutat per tal de garantir unes relacions entre els gèneres lliures de sexisme.
- Fomentar l'associacionisme i la participació de les dones i homes que treballin per la igualtat de gènere.
- Augmentar el pes de les dones en els espais de participació en els ens locals, promocionar els consells de participació i garantir que les dones no quedaran excloses en cap espai.
- Que les associacions vetllin per la presència de dones al seu sí a tots els nivells, inclosos els de decisió.
- Donar el màxim suport a les polítiques locals transversals per a la igualtat d'oportunitats i drets de les dones, liderades per regidories de les dones o d'igualtat de gènere, dotant-les d'infraestructures i recursos.
- Aprofundir en la democràcia paritària.
- Vetllar perquè sigui efectiva la decisió de les dones respecte als seus drets reproductius i sexuals.

Un cop més, en el Dia Internacional de les Dones, amb tots aquests compromisos volen recordar que queda molt per fer i que els municipis han de ser construïts per homes i dones, des de la igualtat d'oportunitats i el respecte a la diversitat i que totes les Administracions han de dotar dels recursos suficients per fer-ho possible.

2.- Expressar la voluntat de l'Ajuntament de Barberà del Vallès de continuar treballant per aconseguir una veritable igualtat d'oportunitats entre les dones i els homes.

3.- Fer difusió del present acord a través del web municipal."

APROVAT PER UNANIMITAT PELS MEMBRES PRESENTS

INTERVENCIONS

Durant el debat del dictamen, per l'ordre que es transcriuen i previ a la votació d'aquest, es van produir les intervencions següents:

Sra. Maza: Bé, bona tarda. Com veieu, portem a aprovació el manifest del 8 de març, que us passo a llegir. Diu:

«Aquest 8 de març, Dia Internacional de les Dones, les dones i homes compromesos amb la igualtat hem de recordar que cal un fort compromís dels governs locals i de la ciutadania amb la igualtat d'oportunitats entre els ciutadans i les ciutadanes als municipis.

Reivindiquem que aquests compromisos han d'anar acompanyats d'accions en pro de la igualtat i la conciliació per part d'altres administracions supralocals i dels agents econòmics i socials existents.

Reivindiquem que són imprescindibles els recursos econòmics de totes les administracions

per fer possible ciutats amb igualtat real.

Les discriminacions en l'àmbit laboral, en l'obtenció de prestacions socials com la de viduïtat i la de jubilació, en la imatge que s'ofereix en els mitjans de comunicació, en el repartiment del treball domèstic, són injustícies presents que tenen les seves conseqüències més extremes en la feminització de la pobresa i la violència masclista. Malgrat els avenços fets, aquestes discriminacions encara existeixen en els nostres pobles i ciutats.

Volem aixecar la veu per dir que, davant la situació de crisi global, s'estan aplicant mesures que vulneren els drets de les dones i la seva dignitat com a dones treballadores, alhora que repercuteixen negativament, fent retrocedir en aspectes relacionats amb la coresponsabilitat en les tasques de sosteniment de la vida, dins i fora de la llar.

Volem reivindicar, avui més que mai, l'esperit primigeni del 8 de març i el reconeixement de totes les dones que d'una manera visible han contribuït a l'avenç dels drets dels quals gaudim les dones. En aquesta data tan significativa, exigim la necessitat d'avançar en l'equitat de gènere, fent polítiques actives per eliminar les desigualtats, garantint i aplicant els drets de les dones amb l'objectiu d'una ciutadania plena, igualitària i democràtica.

Volem una Catalunya i un món cohesionat, solidari, lliure de patriarcat, sense violències i sense discriminacions per raó de sexe, amb una valoració de tots els treballs, també el no remunerat, amb una igualtat laboral efectiva, on es reconeguin i s'atenguin les aportacions i les necessitats de les dones. En definitiva, una Catalunya on els espais públics i privats, els horaris, els serveis i les normes que ens condicionen la vida, s'organitzin afavorint el repartiment de les tasques i les oportunitats entre homes i dones.

Aquest 8 de març volem recordar i fer un homenatge a totes aquelles dones i homes que al llarg de la història i a tots els països del món han lluitat contra les discriminacions per raó de sexe i han estat un exemple i un referent per a la lluita dels drets de les dones i la igualtat.

Aquest 8 de març, renovem el nostre compromís actiu en el treball diari per tal d'aconseguir unes ciutats i un món sense discriminacions, lliure de patriarcat i de sexisme.

Per això, volem recordar que per acabar definitivament amb aquestes discriminacions cal que les dones s'empoderin i siguin presents a tots els espais de decisió, de manera normalitzada, en la seva proporció que estan presents en la societat. Sense aquesta presència, totes les polítiques d'igualtat seran parcials i insuficients. La plena participació de les dones en condicions d'igualtat en totes les esferes de la societat, inclosa la participació en els processos de presa de decisió i l'accés al poder és fonamental per a la consecució de la igualtat, el desenvolupament i la pau.

Instem al desplegament total de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, d'on es recull que els poders públics han d'establir mesures que assegurin la conciliació de la feina i la vida personal i familiar de les dones i els homes.

Demanem la modificació respecte a les lleis de bases locals necessària perquè un càrrec electe pugui exercir el seu dret de votar en cas de permís de maternitat o paternitat o per baixa per malaltia greu, perquè considerem que és una mesura concreta que pot afavorir la presència de dones en espais de decisió en igualtat de condicions i la conciliació de la vida familiar amb la

participativa.

Per això, la ciutadania, els partits, les associacions i els ens locals han de comprometre's en aquests objectius:

Primer, implementar accions transversals amb tots els àmbits de la ciutat per tal de garantir unes relacions entre els gèneres lliures de sexisme.

Fomentar l'associacionisme i la participació de les dones i homes que treballin per la igualtat de gènere.

Augmentar el pes de les dones en els espais de participació en els ens locals i promocionar els consells de participació i garantir que les dones no quedin excloses en cap espai.

Que les associacions vetllin per la presència de dones en el seu si a tots els nivells, inclosos els de decisió.

Donar el màxim suport a les polítiques locals transversals per a la igualtat d'oportunitats i drets de les dones, liderades per regidories de les dones o d'igualtat de gènere, dotant-les d'infraestructures i recursos.

Aprofundir en la democràcia paritària.

I vetllar perquè sigui efectiva la decisió de les dones respecte als seus drets reproductius i sexuals.

Un cop més, en el Dia Internacional de les Dones, amb tots aquests compromisos volen recordar que queda molt per fer i que els municipis han d'estar construïts per homes i dones, des de la igualtat d'oportunitats i el respecte a la diversitat i que totes les administracions han de dotar dels recursos suficients per fer-ho possible.»

Expressar, en segon lloc, la voluntat de l'Ajuntament de Barberà del Vallès de continuar treballant per aconseguir una veritable igualtat d'oportunitats entre les dones i els homes, i fer tota la difusió d'aquest acord a la web municipal i a tots els mitjans de comunicació.

Gràcies.

3 ADHESIÓ

3.1 EXP.: UGOH130001. ADHESIÓ A CONVENI PER A LA CREACIÓ D'UN FONS SOCIAL D'HABITATGES.

ADHESIÓ A CONVENI PER A LA CREACIÓ D'UN FONS SOCIAL D'HABITATGES.

Expedient: UGOH130001.

Aquest Ajuntament ha tingut coneixement, a través de la Federació de Municipis de Catalunya, del "Conveni per a la creació d'un Fons Social d'Habitatges" subscrit en data 17

de gener de 2013 pels Ministeris d'Economia i Competitivitat, de Foment i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, la Plataforma del Tercer Sector, i el sector bancari, el qual dóna compliment a la DA del Reial Decret Llei 27/2012, de mesures urgents per reforçar la protecció dels deutors hipotecaris.

Aquest fons s'adreça a aquelles famílies que han estat desallotjades del seu habitatge amb posterioritat a l'1 de gener de 2008 i que es troben en alguna de les situacions de vulnerabilitat i risc social assenyalades al conveni, i que no són altres que les previstes en el RD Llei 27/2012.

El 25 de gener de 2013, en sessió plenària de la Comissió d'Habitatge de la Federació de Municipis de Catalunya, es va sotmetre a estudi el referit conveni i es va acordar recomanar als seus socis l'adhesió al mateix mitjançant el procediment establert en la seva clàusula vuitena.

Considerant que és també voluntat d'aquest Ajuntament pal·liar el drama social dels desnonaments, amb aquesta finalitat vol aprofitar totes les mesures que es posin al seu abast, raó per la qual es considera d'interès municipal l'adhesió al conveni esmentat, atenent a la recomanació formulada, a més de tenir en compte el fet que part de les entitats creditícies signants també operen en aquest municipi amb possibilitat de pisos disponibles.

És per tot això que, a la vista dels antecedents esmentats; de conformitat amb l'informe emès pels Serveis Tècnics municipals, i fent ús de les competències que atribueix a aquest òrgan municipal l'article 52.2 del Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril,

S'ACORDA:

PRIMER: Restar assabentats de la recomanació formulada per la Federació de Municipis de Catalunya respecte a l'adhesió al "*Conveni per a la creació d'un Fons Social d'Habitatges*" subscrit en data 17 de gener de 2013 pels Ministeris d'Economia i Competitivitat, de Foment i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, la Plataforma del Tercer Sector i el sector bancari, segons document que hi ha a l'expedient.

SEGON: Aprovar l'adhesió d'aquest Ajuntament al "*Conveni per a la creació d'un Fons Social d'Habitatges*", conforme al procediment que disposa la seva clàusula Vuitena, mitjançant l'adopció d'aquest acord i la subscripció del protocol corresponent, que figura com Annex II al Conveni referit.

TERCER: Facultar a la senyora Ana del Frago Barés, en qualitat d'Alcaldessa-Presidenta d'aquesta Corporació municipal, per a formalització i subscripció del protocol d'adhesió que figura com Annex II al "*Conveni per a la creació d'un Fons Social d'Habitatges*", amb tramesa a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies (FEMP), juntament amb certificat d'aquest acord.

QUART: Fer partícips de l'abast i contingut del citat conveni tant a l'Oficina Municipal d'Habitatge com a la Secció de Benestar Social de l'Ajuntament, amb encàrrec de posar en pràctica les mesures de protecció i reforç que s'hi estableixen envers la consecució dels seus objectius.

CINQUÈ: Notificar el present acord a la Federació de Municipis de Catalunya així com donar-li publicitat mitjançant la seva difusió a través dels serveis municipals i inserció dels anuncis corresponents, tant al taulell d'anuncis com a la pàgina web municipal.

APROVAT PER UNANIMITAT PELS MEMBRES PRESENTS

INTERVENCIONS

Durant el debat del dictamen, per l'ordre que es transcriuen i previ a la votació d'aquest, es van produir les intervencions següents:

Sra. Conde: Gràcies. En primer lloc, faré menció i llegiré textualment el que diu el Real Decreto Ley 27/2012, de 15 de noviembre, de medidas urgentes para reforzar la protección a los deudores hipotecarios.

En una disposición adicional única encomendó al Gobierno la aprobación con el sector financiero de la constitución de un Fondo Social de Viviendas, propiedad de las entidades de crédito, destinadas a ofrecer cobertura a aquellas personas que hayan sido desalojadas de su vivienda habitual por el impago de un préstamo hipotecario, cuando concurren en ellas las circunstancias previstas en el artículo 1 del nombrado Real Decreto. Este fondo social de viviendas tendrá por objeto facilitar el acceso a esas personas a contratos de arrendamientos con rentas asumibles en función de los ingresos que perciban.

Aquest Ajuntament va tenir coneixement, a través de la Federació de Municipis de Catalunya, del conveni signat el 17 de gener de 2013 entre representants del Ministeri de Foment, Economia i Competitivitat, Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, amb representants de la Federació de Municipis i Províncies, de la Plataforma del Tercer Sector i de diverses entitats financeres.

La finalitat d'aquest conveni és pal·liar els efectes que l'actual crisi econòmica està provocant a nombroses famílies que van accedir a l'habitatge mitjançant el finançament hipotecari i no poden afrontar el pagament dels préstecs obtinguts, arribant en molts casos a produir-se la situació de desnonament amb les greus conseqüències que això suposa.

L'objectiu d'aquest conveni consisteix a aportar nous instruments que, sense alterar el règim jurídic vigent, milloren les situacions de més dificultats socials pel que fa referència a l'accés a l'habitatge. Aquest Fons s'adreça a aquelles famílies que han estat desallotjades del seu habitatge amb posterioritat a l'1 de gener de 2008 i que es troben en una situació de vulnerabilitat i risc social.

L'adhesió al conveni per part de l'Ajuntament comporta, en primer lloc, assessorar els ciutadans que sol·licitin informació sobre el procediment per sol·licitar els habitatges dels fons socials. En segon lloc, emetre l'informe social que valorarà les circumstàncies socials de les famílies sol·licitants i la seva elegibilitat. En tercer lloc, el deure de col·laborar amb les entitats financeres signants que disposen d'habitatges inclosos en el fons social del municipi. I, en quart lloc, també es podrà acordar amb les entitats l'avaluació de condicions dels sol·licitants. També ens hem de comprometre a difondre al municipi, informar els ciutadans

sobre l'objecte i el contingut del conveni.

Segons la informació que s'ha pogut consultar, actualment en el municipi de Barberà del Vallès no hi ha habitatges de cap entitat financera en el fons social. No obstant això, les entitats podran ampliar els seus fons socials, i si hi ha cap possibilitat que en alguna d'aquestes ampliacions s'incorporin habitatges situats a Barberà, és per això que l'adhesió tindrà efecte en el moment en què s'incorporin aquests habitatges situats al municipi.

Atesa la finalitat social del conveni i que aquest Ajuntament està desenvolupant diversos programes d'atenció a necessitats en matèria d'habitatge com són les converses ja finalitzades amb les caixes i bancs del municipi, actualment estem treballant en el protocol que signarem amb ells.

Per altra banda, l'estudi de detecció d'habitatges buits, sobretot propietat dels bancs, que en breu enviarem als portaveus aquest nombre d'habitatges, que sé que en una Junta de Portaveus també es va demanar. I, sobretot, l'ajuda i l'assessorament a famílies amb dificultats per fer front a la seva hipoteca i tot un seguit d'actuacions que tots coneixeu.

Per tot això, demanem l'aprovació de l'adhesió al conveni per a la creació del Fons Social d'Habitatges.

Facultar l'alcaldeessa, senyora Ana del Frago, en qualitat d'alcaldeessa-presidenta d'aquesta corporació municipal, per a formalitzar i subscriure el protocol.

I fer partícips de l'abast i contingut del citat conveni tant a l'Oficina Municipal de l'Habitatge com a la Secció de Benestar Social de l'Ajuntament amb l'encàrrec de posar en pràctica la mesura de protecció i reforç que s'hi estableix envers la consecució dels seus objectius.

I, en últim lloc, notificar el present acord a la Federació de Municipis de Catalunya així com donar-li publicació, mitjançant la seva difusió a través dels serveis municipals i inserció als anuncis corresponents.

Sr. Rivera: Gràcies. Bona tarda. A veure, d'entrada, dir que el nostre grup està a favor de l'adhesió al conveni, com no podia ser d'una altra manera, malgrat que ja, Cristina ha explicat, l'abast que de moment té. Però evidentment, com més mecanismes tinguem a disposició per intentar ajudar les persones que estan en dificultats o han estat desnonades, molt millor.

Simplement fer esment de dues coses. Avui no li donarem canya al Govern central perquè, bé, tot i que aquest pedaç que votem avui és limitat, és positiu –tant de bo hi hagués més pedaços com aquest–, però sí que hi ha coses que des de Barberà podem fer i coses que no ens toquen a Barberà, però que són molt més importants i segurament podrien arreglar molt més ràpid això.

Les que no ens toquen és que, com ja sabeu, en el Congrés dels Diputats hi ha en tràmit una ILP que precisament un dels punts que defensa és la dació en pagament lligada a un lloguer social que simplificaria moltíssim les coses i que entenem que hem de donar suport perquè això es faci realitat.

I una altra cosa que el mes passat vam votar –que també ho ha explicat la regidora–, és una moció que anava en el sentit de regular la figura de l’habitatge buit, i que, bé, des del nostre grup, ja sabeu, ens posem a disposició de l’equip de govern per treballar això com més aviat millor, perquè si ho podem fer al març millor que no pas al novembre.

Gràcies.

Sra. del Valle: Hola. Buenas noches. El Partido Popular votaremos a favor, puesto que es nuestra voluntad paliar el drama social que producen los desahucios, sin ser ajenos, en absoluto, a las situaciones tan difíciles que están atravesando numerosas familias.

Muestra de ello es la creación de este convenio por parte de nuestro partido en el Gobierno central, tomando estas medidas reales y efectivas ante este problema y el clamor popular como, por ejemplo, en marzo del 2012 que se aprobó el Real Decreto Ley de medidas urgentes de protección de deudores hipotecarios sin recursos, se incluyó un código de buenas prácticas al que se adherieron un centenar de entidades financieras, pudiendo el deudor reestructurar su deuda hipotecaria y permanecer en la vivienda durante dos años a cambio de una renta asumible. Y estas entidades financieras que se adherieron están obligadas a cumplir estas medidas. Y se han adherido casi la totalidad de los bancos. Así que el 95 por ciento de las hipotecas españolas van a estar cubiertas.

En noviembre se paralizó la última fase del desahucio, el denominado «lanzamiento», durante dos años para colectivos de especial vulnerabilidad. Y ahora el convenio para la constitución de un Fondo Social de Viviendas, en el cual los entes locales adheridos al convenio tendrán un papel determinante en el procedimiento de selección de las familias beneficiarias de estos arrendamientos. En menos de un año se han ido adoptando numerosas medidas y el Gobierno sigue comprometido en solucionar los problemas que nos ayuden a salir de esta crisis.

Por supuesto que votaremos a favor de este punto y de cualquier otra iniciativa en ayuda de las familias más afectadas que pueda promover este gobierno local u otros partidos de la oposición. Como sabemos, actualmente no hay viviendas incluidas en este convenio en Barberà del Vallès, por ahora. Pero esperemos que consultando la Comisión de Coordinación y Seguimiento pronto la adhesión al convenio tenga su efecto.

Gracias.

Sr. Rodríguez: Hola. Bona nit a tothom. A veure, des de la Plataforma votarem a favor d’aquest punt. Està clar que ho hem fet sempre que s’han portat a aquest Ple mocions en el sentit de pal·liar els efectes que la crisi està tenint, sobretot en el camp d’aquella gent que havia contractat hipoteques per adquirir vivendes i que es troben en una situació en la que no poden fer front a aquest deute. Lamentem això, vull dir que, bé, el que han lamentat els altres portaveus que en aquesta ciutat no hi hagi vivendes que estiguin en aquesta situació de moment. Esperem que es puguin incorporar en un futur.

I, després, pel que fa a les coses a les que ens obliga el conveni, jo hi havia alguna cosa que, bé, no és urgent, perquè no hi ha una situació a curt termini que ens trobem en aquesta situació, però hi havia alguns dels punts que, bé... En el punt 3 de les obligacions –perquè he vist que la regidora també estava amb el mateix informe tècnic que jo vaig estar mirant a l’expedient del Ple–, el deure de col·laborar amb les entitats financeres que disposin

d'habitatges, saber com serà aquesta col·laboració. I, després, quan es diu que es podrà acordar l'avaluació de les condicions dels sol·licitants, saber de què estem parlant.

Suposo que això, amb el pas del temps o quan s'hagi de fer ens trobarem... I aleshores era una mica això. És a dir, quan tinguem clar realment què significa avaluar les condicions de la persona que sol·licita una vivenda, doncs, bé, que ens ho feu saber perquè, clar, la paraula *avaluació* pot significar moltes coses i l'Ajuntament disposa de moltes dades. I, bé, saber exactament si és només exclusivament econòmic, si és social, si és... A veure, només voldríem això. Ja dic, no hi ha cap pressa perquè no és cap cosa urgent, però és una d'aquelles coses que dius, bé, col·laborar amb les entitats, sí, però fins a on i amb què.

Per a la resta, doncs, perfectament d'acord i endavant i benvingut sigui qualsevol iniciativa que vagi en aquest sentit.

Gràcies.

Sra. Conde: Sí. Gràcies. Realment el que tu dius, Pepe, aquest conveni o aquest fons social no ens vindrà a reparar i a resoldre tots els problemes que tenim a l'Oficina de l'Habitatge. Bé, la veritat és que seria fantàstic que amb aquest Fons Social d'Habitatges quasi els cent expedients que tenim oberts a l'Oficina, la veritat, es poguessin solucionar. Per tant, no solucionarem res. Aquella frase que diem sempre que aquest conveni és un pedaç, bé... Realment no compleix amb les expectatives que nosaltres teníem, per què? Doncs, el primer i més important, perquè no hi ha habitatges aquí a Barberà; perquè les condicions dels habitatges que els han obligat a ficar a dintre d'aquest conveni, doncs són habitatges de menys de 100.000 euros i amb unes condicions que aquí a Barberà no es compleixen. Per tant, solucionem alguna cosa de l'Oficina? Avui per avui, t'haig de dir que no.

I la resta de temes, evidentment, Cristina, ja hem parlat que..., jo ja n'he fet esment al principi, perquè a la moció del mes de gener, doncs, ja vam parlar d'aquest Reial decret i he volgut fer esment per aquest tema.

El tema del deure de col·laborar amb les entitats, doncs, en principi, el deure que de moment ens demanen, que tampoc ho tenim tan clar, és que com les entitats ja estan veient que tots els municipis estan fent mocions dient que deixem de treballar amb tots aquests que no col·laborin, doncs una mica entenem que va per aquí el tema. I el tema de l'avaluació serà perquè Serveis Socials haurà d'emetre un informe de la situació familiar d'aquella família per poder accedir a l'habitatge. A aquella situació familiar i econòmica li donarà un preu per poder pagar aquell habitatge, i sabem, més o menys, que l'avaluació vindrà per aquí.

Gràcies.

Sra. del Frago: Em permetreu un minut també per fer una reflexió de temes que anem fent respecte al dret de l'habitatge digne i que anem prenent decisions en aquesta casa que es van materialitzant, dient que coincidim tots que aquesta és una mesura molt, molt, molt parcial; molt parcial i amb unes condicions molt estrictes. Molt estrictes per a l'àmbit de famílies i d'habitatges que poden estar.

La tinenta d'alcalde anirà explicant al llarg d'aquest mes totes les gestions que s'estan fent perquè, independentment de les coses que es decideixin o es parlin a Barcelona o a Madrid,

que són els dos llocs on això va, des d'aquí nosaltres sí podem pactar, i aquest és el camí que hem fet, amb les borses d'habitatges propietats de les entitats financeres perquè estiguin en el circuit d'un lloguer social i estiguin amb un circuit d'abast públic perquè les persones que ho necessitin puguin accedir.

De moment, només dir-vos que de la majoria, de quasi bé totes les entitats que tenen presència en la nostra ciutat, tots han vingut a les reunions previstes, exceptuant dues entitats –que ja en parlarem en el seu moment–, que no han demostrat aquest interès. I que les coses de de l'Ajuntament de Barberà estan amb l'exigència que això sigui així.

Va molt lligat amb l'estudi d'habitatges buits, en el qual surt més o menys clarament i contrastat quants són de particulars, quants són d'entitats financeres. Va molt lligat també, i tampoc és perquè si, que el primer estudi pilot que des de la Diputació de Barcelona s'engega en un municipi de l'àrea de la Diputació respecte a les situacions de les famílies que estan en pitjor situació per poder accedir, sigui a Barberà i ens hagin agafat com a municipi pilot. I d'altres accions que segurament són insuficients, que això no ve a resoldre..., no és problema de l'Oficina, és problema de les persones. L'Oficina el que ha de fer és gestionar i donar sortida a tot això.

Bé, dir-vos que, finalment i per acabar, en Junta de Portaveus treballareu una moció concreta que avui s'ha retirat per l'extemporaneïtat del tema, perquè el que es reclamava era que entrés a tràmit parlamentari la iniciativa legislativa popular. Com que ara això ja està, doncs aquest debat i aquesta reflexió de proposar el lloguer social, la dació en pagament i la dació en retroactivitat, doncs ens donarà més oportunitats perquè tot això tiri cap endavant.

Gràcies.

4 CONSTITUCIÓ ÒRGAN

4.1 EXP.: UPNU130001. CONSTITUCIÓ DE L'ÒRGAN TÈCNIC AMBIENTAL MUNICIPAL.

CONSTITUCIÓ DE L'ÒRGAN TÈCNIC AMBIENTAL MUNICIPAL.

Expedient: UPNU130001.

Vist l'informe emès pel cap de l'Àrea de Serveis Territorials del qual es desprèn la conveniència de que aquest Ajuntament es doti del seu propi òrgan tècnic ambiental per exercir les funcions que preveu l'article 38.1 de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, així com aquelles altres que consten en el

mateix informe i que s'indicaran a la part dispositiva del present acord.

Atès, que conforme així es posa de manifest a l'informe emès, d'una banda, els municipis amb una població entre 20.000 i 50.000 habitants, com és el cas de Barberà del Vallès, poden constituir un òrgan tècnic ambiental per exercir les dites funcions, que en cas contrari corresponen a l'òrgan tècnic ambiental de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, d'acord amb l'article 14.E, c) de la Llei 31/2010, de 3 d'agost de l'Àrea Metropolitana, en relació amb l'esmentat article 38 de la Llei 20/2009. I d'una altra banda, que l'Ajuntament de Barberà del Vallès disposa de la capacitat tècnica i de gestió suficient per a la constitució d'aquest òrgan.

Atès que l'existència de l'òrgan tècnic ambiental municipal ha de permetre l'agilització de la tramitació de determinats procediments subjectes a la normativa ambiental, amb la conseqüent reducció dels terminis de resolució d'aquests procediments, perquè s'evitarà la tramitació externa, i com a conseqüència més dilatada en el temps, dels informes que ha d'emetre.

En virtut del que preveu l'esmentat article 38 de la Llei 20/2009; amb el dictamen favorable de la comissió informativa d'Urbanisme, Obres, Activitats, Mobilitat, Trànsit i Transport, Espai Públic i Serveis, Polítiques d'Habitatge, Medi Ambient i Sostenibilitat, i patrimoni Històric-Arquitectònic; i en exercici de les competències que atribueix al ple l'article 52.2, e) del Text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril,

S'ACORDA:

PRIMER: Crear l'òrgan tècnic ambiental municipal, de caràcter permanent, que, amb efectes a partir de la publicació d'aquest acord al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, es reunirà amb la periodicitat que es determini, però com a mínim mensualment, i que estarà integrat per personal municipal, amb la composició següent:

- Un/a enginyer/a tècnic o superior adscrit/a a l'Àrea de Serveis Territorials, que actuarà de president.
- Un/a arquitecte adscrit/a a l'Àrea de Serveis Territorials.
- Un/a tècnic/a de sanitat, adscrit/a a l'Àrea de Serveis Personals.
- Un/a funcionari/ària de l'escala d'administració general, amb grup professional A.1 o C.1, adscrit/a a l'Àrea de Serveis Territorials, que actuarà com a secretari/ària.

SEGON: Assignar a l'òrgan tècnic ambiental municipal les funcions següents:

1a. Les previstes per la Llei 20/2009, les normes que la desenvolupin i, en el seu cas, substitueixin.

2a. Emetre informe i/o avaluació ambiental en els projectes d'equipaments i serveis de titularitat municipal.

3a. Procediments iniciats d'acord amb la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental i no finalitzats, en els casos en que és preceptiu l'informe de suficiència i idoneïtat, així com l'avaluació ambiental de l'òrgan tècnic municipal ambiental.

4a. Procediments iniciats d'acord amb la Llei 4/2004, d'1 de juliol, reguladora del procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental i no finalitzats, en els casos en que és preceptiu l'informe d'avaluació ambiental de l'òrgan tècnic ambiental municipal.

5a. Qualsevol altre funció que li atribueixin les ordenances municipals.

Quan n'hi hagi aspectes jurídicament controvertits en els assumptes que s'hi sotmetin a aquest òrgan, s'haurà de demanar també un informe als serveis jurídics adscrits a l'Àrea de Serveis Territorials.

TERCER: Facultar a l'alcaldia per a què dicti els actes necessaris per a l'execució del present acord, en particular per a la designació de les persones que integraran l'òrgan tècnic ambiental municipal de conformitat amb els requeriments professionals indicats a l'ordinal primer, i per a la concreció de la periodicitat i els dies en què se celebraran les reunions en funció del volum d'expedients i assumptes a revisar, i dels terminis per a la seva resolució.

QUART: Notificar aquest acord al servei que correspongui del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, al Consell Comarcal del Vallès Occidental, a l'Àrea Metropolitana de Barcelona i als serveis municipals escaients per raó de les seves funcions.

CINQUÈ: Fer públic aquest acord al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

APROVAT PER UNANIMITAT PELS MEMBRES PRESENTS

INTERVENCIONS

Durant el debat del dictamen, per l'ordre que es transcriuen i previ a la votació d'aquest, es van produir les intervencions següents:

Sr. Báez: Hola. Bona nit. Bé, tal com preveu la Llei 20/2009, de prevenció i control ambiental de les activitats, els municipis amb més de 20.000 habitants i menys de 50.000 tenen la possibilitat, com sabeu, de constituir un òrgan tècnic ambiental per exercir les funcions d'avaluar les sol·licituds i els expedients de llicència municipal i formular proposta de resolució. En cas contrari, és a dir, en cas que aquest òrgan no hagués existit, com era abans d'aquest acte, aquestes funcions corresponien a l'àrea tècnica ambiental competent, que podia ser o bé del Consell Comarcal o bé de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que seria l'àmbit al que nosaltres ara dependríem, diguéssim.

Donat que l'Ajuntament disposa d'aquesta capacitat tècnica i de gestió perquè l'òrgan tècnic ambiental compleixi els requisits i, per una altra banda, el fet de no disposar fins ara d'aquest òrgan tècnic ambiental, que com sabeu també era potestatiu, doncs això suposa que els expedients subjectes s'han de trametre a l'òrgan comarcal, o metropolità en aquest cas, cosa que comporta treballs... trasbals, diguéssim, possible retards també, i fins ara, quan ho portava el Consell Comarcal, d'abonament de taxes.

El que acordaríem, doncs, seria la constitució d'aquest òrgan tècnic ambiental de caràcter permanent, el qual es reunirà amb una periodicitat que es dirà en la seva constitució i com

que es determinarà, però que, com a mínim, serà d'una vegada al mes.

La composició d'aquest òrgan serà: amb el càrrec de president, un tècnic o tècnica municipal amb formació d'enginyer; també hi haurà un arquitecte municipal; també hi haurà un tècnic o tècnica municipal de l'àmbit de la salut, i una persona en condició de funcionari municipal administrativa que actuarà com a secretària. També està previst que per a quan hi hagi algun aspecte que estigui o que sigui jurídicament controvertit, el que actuarà o es demanarà l'informe previ també dels Serveis Jurídics adscrits a l'Àrea de Serveis Territorials.

I quant a les funcions són les pròpies que ja contempla la llei, però que bàsicament són emetre els informes o dictàmens i avaluacions ambientals en els projectes d'equipaments tant de titularitat municipal com aliens. I evidentment també qualsevol altra funció que li atribueixin les ordenances municipals en el cas que això s'hagi de donar.

I res més. Gràcies.

Sr. Rivera: Molt breu. Votarem a favor. Entenem que la creació d'un òrgan ambiental de caràcter permanent, com ja ha explicat el tinent d'alcalde, ens facilita bàsicament agilitzar els processos administratius, estalviar i, a més a més, tenir un recurs propi com a Administració, que en cas que les ordenances municipals ho diguessin, podríem tenir aquest recurs sense haver de recórrer a una altra administració, que podria estar a disposició o no.

Per tant, donarem suport a aquesta proposta i, evidentment, doncs, saludem la creació d'aquest òrgan.

Gràcies.

Sra. del Valle: Nosotros también votaremos a favor de la constitución de este órgano técnico ambiental municipal, porque vemos que es positivo que se puedan agilizar los trámites, que se reduzcan los términos de resolución que estaban antes sujetos al Consell Comarcal. Y, bueno, si disponemos de los requisitos, la capacidad técnica y de gestión suficientes para la creación de este órgano, pues perfecto.

Lo único que el primer punto dice «la creación del órgano técnico del personal municipal...», hace referencia a... deduzco que es personal ya existente del Ayuntamiento, ¿o será un equipo de nueva creación? ¿Sí? Existente ya. Vale.

Gracias.

Sr. Rodríguez: A veure, la Plataforma també votarà favorablement. I una mica redundant en el que han dit els portaveus que em precedeixen, tot el que sigui agilitzar, estalviar i apropar l'Administració, l'Ajuntament, és a dir, que siguem nosaltres mateixos que puguem fer aquestes avaluacions ambientals, doncs ens sembla perfecte i, per tant, estarem d'acord amb la creació d'aquest estudi.

Sr. Ramon: Bé. No, només vull fer un petit comentari. Això és un procés, d'entrada, administratiu, però amb aquest procés ens estalviem temps i diners. I això, doncs, sempre és un valor a tenir en compte i a la vegada també demostra que tenim un equip professional a casa nostra que té capacitat per fer qualsevol treball que li posem sobre la taula. Per tant, felicitar la gent de casa nostra. I aleshores, vull dir, esperar que realment, doncs, puguem treure el millor profit d'aquesta nova creació que fem ara, aquest òrgan tècnic ambiental municipal.

Gràcies. El nostre vot evidentment serà favorable.

Sr. Báez: Només per aclarir perquè consti en acta, perquè li he contestat amb el cap. Efectivament l'equip tècnic que formarà l'òrgan és personal que ja està a la casa. Seran funcionaris de la casa i no es crearà cap lloc de treball nou.

Gràcies.

5 MOCIONS PORTAVEUS

5.1 EXP.: XXXX. MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL CIU PER RECLAMAR A L'ESTAT ESPANYOL QUE NO CENTRIFUGUI EL SEU DÈFICIT A CATALUNYA.

MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL CiU PER RECLAMAR A L'ESTAT ESPANYOL QUE NO CENTRIFUGUI EL SEU DÈFICIT A CATALUNYA.

Moció presentada pel portaveu del grup municipal CiU, el text íntegre de la qual es transcriu a continuació:

"Atès que Catalunya, a través del Govern de la Generalitat, des del desembre de 2010, ha fet un gran esforç per reduir el dèficit, tot aplicant nombroses mesures d'austeritat per tal de donar compliment a les exigències europees.

Atès que l'Estat espanyol ha imposat a Catalunya per al 2013 un objectiu de dèficit del 0,7% del PIB. Objectiu que és, per una banda, inassolible donades les competències que es presten i la situació de les finances de la Generalitat i, per una altra banda, és totalment injust, per recaure la major part del pes de la reducció a les Comunitats Autònomes, a les quals els hi pertocaria com a màxim l'assumpció d'una tercera part del que Europa exigeix a l'Estat espanyol (per ara el 4,5% del PIB). En aquest sentit, el conseller d'Economia, Andreu Mas-Colell, ha reivindicat al Govern de Rajoy que revisi a l'alça l'objectiu de dèficit imposat per al 2013, passant del 0,7% del PIB a l'1,5%, distribució raonable i justa atenent a les despeses de cada administració.

Atès l'informe aprovat el 16 de gener de 2013 pel Parlament Europeu, que recull propostes del diputat Ramon Tremosa, de Convergència i Unió, en el qual es posa de manifest que la carrega de l'ajustament s'ha de repartir de forma justa entre totes les administracions, tenint en compte els serveis que cada una presta als ciutadans; en el qual es reclama la supressió dels ministeris que han transferit les seves competències però que encara existeixen sense poder ni tasca concreta i en el qual es fa una crida a retallar la despesa militar innecessària, com la compra d'equipaments militars nous i cars.

Atès que no és admissible que l'Estat espanyol davant les exigències de reducció de dèficit i de polítiques d'austeritat imposades per la Unió Europea es limiti a centrifugar el seu dèficit a les administracions que realment presten serveis a les persones en educació, sanitat, serveis socials, com són la Generalitat i els municipis, posant en greu perill el nostre estat del benestar.

Atès que els municipis catalans des de l'any 2010 també han hagut d'aplicar un conjunt de mesures encaminades a reduir el deute i a garantir l'estabilitat pressupostària. Si bé és cert que el context econòmic actual obliga a adoptar mesures d'austeritat i d'ajust pressupostari a tots els ajuntaments, també és cert que la imposició de mesures generalitzades de reducció de la despesa repercuteixen de manera injustificada sobre l'activitat i les retribucions del personal d'aquells ajuntaments que han fet els deures i han gestionat els recursos públics amb rigor i austeritat.

Per tot això, el grup municipal de CiU proposa al Ple municipal l'adopció dels acords següents:

Primer.- Reclamar al Govern de l'Estat espanyol que revisi a l'alça l'objectiu de dèficit imposat a Catalunya per al 2013, passant del 0,7% al 1,5% del PIB, el qual suposa una tercera part de l'objectiu global del 43% del PIB. El que no és admissible és que l'Estat centrifugui les exigències i la responsabilitat d'assolir els objectius marcats per Europa cap a les Comunitats Autònomes i les administracions locals.

Segon.- Reclamar al Govern de Rajoy que suprimeixi aquells ministeris les competències dels quals són de la Generalitat de Catalunya, com per exemple, ensenyament, sanitat i cultura, així com també retalli la despesa militar i, concretament, en la compra de nou armament, i deixi d'asfixiar les administracions que com la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments catalans són els veritables prestadors de serveis a les persones.

Tercer.- Donar suport a la Proposició no de Llei relativa a la modificació de la normativa d'estabilitat pressupostària als efectes de permetre que els ajuntaments sanejats no vegin limitada la seva capacitat de gestió ordinària, presentada pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, el 28 de novembre de 2012.

Quart.- Traslladar aquesta moció al Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat, als Grups Parlamentaris del Congrés dels Diputats i al President del Govern espanyol."

VOTACIÓ:

Aprovat amb el resultat següent:

Vots a favor: 11
Vots en contra: 4
Abstencions: 6

INTERVENCIONS

Durant el debat del dictamen, per l'ordre que es transcriuen i previ a la votació d'aquest, es van produir les intervencions següents:

Sr. Ramon: Bé, jo no entraré a llegir absolutament tota la moció. Només llegiré el que d'alguna forma... els acords que nosaltres pretenem que es posin sobre la taula, a fi i efecte de poder-los votar aquí. En el primer... Bé, tots sabem, ja dic, no ho llegiré tot perquè tots sabem de què va quan parlem del títol d'aquesta mateixa moció, que parla de reclamar a l'Estat espanyol que no centrifugui el seu dèficit a Catalunya, perquè tots sabem que no es tenen en compte els objectius de deute que, d'alguna forma, ha aconseguit el Govern espanyol que li retallessin i traslladar-los, aquests mateixos objectius del deute, a les comunitats autònomes. No parlem només en aquest cas, parlem de la catalana, però no és només la catalana, sinó que són totes les comunitats autònomes en general.

Nosaltres aquí en els acords parlàvem de:

«Primer, reclamar al Govern de l'Estat espanyol que revisi a l'alça l'objectiu de dèficit imposat a Catalunya per al 2013 passant del 0,7 –aquí vam posar l'1,5; ara, com que fa uns quants dies que vam presentar aquesta moció, ara ja es parla del 2, bé, si algú fa esment d'això, ho tindrè en consideració–, el qual suposa una tercera part de l'objectiu global del 43 per cent del PIB. El que no és admissible és que l'Estat centrifugui les exigències i la responsabilitat d'assolir els objectius marcats per Europa cap a les comunitats autònomes i les administracions locals.

Segon, reclamar al Govern de Rajoy que suprimeixi aquells ministeris, les competències dels quals són de la Generalitat de Catalunya com, per exemple, Ensenyament, Sanitat i Cultura, així com també retalli la despesa militar i concretament en la compra de nou armament i deixi d'asfixiar les administracions que com la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments catalans són els veritables prestadors de serveis a les persones.

Tercer, donar suport a la proposició no de llei relativa a la modificació de la normativa d'estabilitat pressupostària als efectes de permetre que els ajuntaments sanejats no vegin limitada la seva capacitat de gestió ordinària, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el 28 de novembre de 2012.

I quart, traslladar aquesta moció al Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat, als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats i al president del Govern espanyol.»

Només volia dir una cosa. Això és un cas més del que està passant en aquests moments. Avui mateix, precisament, m'ha arribat un document en el qual... No, no, tampoc el llegiré, simplement parlaré d'una sèrie de punts que donen encara més veracitat al que aquí demanem. El fet de l'assetjament econòmic que té la nostra autonomia i no solament la nostra, sinó també moltes de les altres... alguns encara no s'han adonat perquè estan governats

possiblement pel mateix Govern de Madrid i, en conseqüència, és més fàcil que afluïm els ulls. A la nostra autonomia hi ha hagut retallades del 92 per cent dels diners destinats a programes associats a benestar social. El 92 per cent.

Després, també, el capítol que correspon a l'Estatut a l'addicional tercera, que bàsicament és d'inversions, ens deu el Govern de Madrid, 1.700 milions d'euros, els quals no els pensen pagar. Van passant els anys i no els pensen pagar. I el dèficit fiscal tots sabeu que està valorat, no per l'Estat perquè l'Estat no fa números d'això, sinó per una entitat bancària reconeguda, 15.000 milions d'euros anuals, que 15.000 milions d'euros anuals anem sumant els anys que fa que dura el *cuento*, imagineu-vos, no?

És, per altra banda, essencial conèixer pel propi Govern de la Generalitat, amb la màxima urgència, els objectius de dèficit per poder tirar endavant la confecció dels pressupostos del 2013. En aquests moments, sabeu que a Catalunya no tenim pressupost, perquè no coneixent aquest objectiu de dèficit, és molt difícil elaborar uns pressupostos com cal.

Jo no m'estendré més. Simplement voldria demanar-vos, ja sabem que això són brindis al sol, però que siguem un ajuntament més que s'afegeixi a aquesta petició, que crec que està suficientment argumentada amb les meves paraules.

Gràcies.

Sr. Rivera: Gràcies. A veure, primer, dir que nosaltres no donarem suport a aquesta moció, però no votarem en contra, ens abstenim. Ja ho hem parlat en Junta de Portaveus, però jo explicaré perquè nosaltres ens abstenim. Ens abstenim, perquè tot i que coincidim en dos aspectes que són bàsics d'aquesta moció: un és el de la despesa militar, que compartim al cent per cent; l'altre és el fet que les previsions de dèficit que són per a tot l'Estat s'haurien de compartir amb les administracions autonòmiques i locals, també amb les locals no només amb les autonòmiques. Però no podem donar-li suport per dues qüestions. La primera és que no podem des dels ajuntaments treure la cara per l'Administració autonòmica, que ens l'està trencant dia sí, dia també. Que és l'Administració autonòmica la que ens està asfixiant als ajuntaments retallant serveis i retallant la seva... i sobretot incomplint els seus compromisos de traspassar fons de serveis que són competència de la Generalitat i que estem prestant els ajuntaments. Aquesta és la primera.

I la segona és –que ja ho comentava el portaveu– una qüestió de temps. Vull dir, estàvem parlant del 4,3 per cent de dèficit que, en teoria, s'havia de complir per l'Estat. Abans-d'ahir o fa tres dies es va publicar que estem en el 10,2 per cent, de l'Estat. A la moció es parla de l'1,5. El conseller Mas-Colell va explicar l'altre dia que estava al voltant del 2 per cent. Encara no ho tenen clar si el 2012 serà el 2 per cent, una mica més, una mica menys. Per tant, segurament si estiguéssim a temps de canviar aquests números, segurament hauríem de parlar d'1,2 i més del 2 per cent.

Però, clar, nosaltres, reitero, el que ens falta és aquesta part en què es defensa que els ajuntaments també haurien de participar en aquesta discussió. El que no és possible és que els ajuntaments assistim com a víctimes d'aquest procés, on com que l'Estat no augmenta les partides que van a les comunitats autònomes, doncs directament les comunitats autònomes, en aquest cas la Generalitat de Catalunya, retalla serveis i, a més, retalla les seves

transferències als ajuntaments.

Per tant, tot i que compartim aquest esperit de la moció, no li podem donar suport. Malgrat tot, reconeixem que ha fet una bona feina amb aquesta moció.

Gràcies.

Sr. Fernández: Buenas noches. Bien, la moción, aunque trata del déficit, el portavoz del Grupo Municipal de CiU se ha referido también a las inversiones y, bueno, a otras cuestiones. En relación al déficit, tengo que decir que hoy en día nadie duda que España en su conjunto tiene que reducir el déficit público. Bueno, alguno, siempre hay alguno. Pero lo cierto es que tenemos que reducir todos el déficit público. Rajoy pasará a la historia como el presidente que evitó el rescate al que nos abocó el Partido Socialista. Pero debemos hacer este esfuerzo entre todos. España somos todos y no es Cataluña contra España, ni España contra Cataluña.

Los objetivos de déficit han sido fijados en el Consejo de Política Fiscal y Financiera. Después, se ratificaron en el Congreso, también en el Senado, también en la Conferencia de Presidentes. Y, a partir de ahí, todas las comunidades autónomas, salvo tres que estuvieron en procesos de elecciones, pues han presentado sus presupuestos. Por lo tanto, yo no entiendo lo que se decía sobre la incertidumbre del déficit. Todos, todas esas comunidades, excepto tres, pues ya digo que han hecho sus presupuestos para el 2013 con un objetivo del déficit del 0,7 por ciento. Y también el Gobierno de la nación cumplió este compromiso, comunicando a la Comisión Europea este déficit.

Sinceramente, desde el Partido Popular consideramos que, a día de hoy, no sería un buen mensaje plantear una modificación de los criterios de déficit ni para los mercados internacionales ni para nadie en el mundo, puesto que, como se sabe, nuestra financiación depende fundamentalmente de ellos.

Este dato tengo que decir que también se planteó con los presupuestos del año 2012, como seguramente también recordará el portavoz de CiU, y la diferencia entre 5,3, inicialmente previsto, y el 6,3, que al final nos pidió la Comisión Europea, no se aplicó a la Administración General del Estado. Se aplicó fundamentalmente a las partidas de la Seguridad Social y prestaciones por desempleo, que són partidas que afectan a todos los ciudadanos que viven en todos los territorios de España.

El Gobierno de España se hace cargo y valora enormemente el esfuerzo que hacen todas las comunidades autónomas, y la mayoría de ellas han hecho un esfuerzo que el presidente del Gobierno calificó de «patriótico en la lucha contra el déficit público». El Gobierno de la nación se hace cargo y sabe lo difícil que es, por tanto, hacer estos recortes, estas reducciones en los presupuestos.

Y todos sabemos que algunas de las partidas de las comunidades autónomas són partidas de una gran rigidez, pero también hay que comprender que las partidas de la Administración Central del Estado son, si cabe, también tan rígidas como las de las comunidades autónomas, porque estamos hablando de la Seguridad Social, estamos hablando de las partidas del desempleo, de las transferencias a las comunidades autónomas y que después nos quejaríamos de que no llega el mismo dinero, estamos hablando de las transferencias de la Unión Europea o de los intereses de la deuda. Y, por lo tanto, son partidas que no hay margen

para reducir. Y también hay que decir que el Gobierno ha reducido los presupuestos de su ministerio en un 25,8 por ciento, que no es poco.

Se ha hablado también de la contestación que se hacía aquí en relación a los ministerios de Sanidad o de Servicios Sociales, bueno, en realidad, a ver, nosotros o todos los ciudadanos de España lo que no pueden hacer es cargar con esta rabia post-electoral de CiU en eliminar una serie de ministerios porque la comunidad autónoma de Cataluña tenga más competencias que otras comunidades autónomas. Por lo tanto, esto... Además se habla de que las competencias son exclusivas, o parece que sean solo exclusivas de la Generalitat, lo que no es cierto, porque incluso si miramos el Estatuto de Autonomía del 2006 verá que las competencias son compartidas y el Estado también tiene cosas a decir, establecer una normativa básica en esas materias.

Bien, como sabemos, el Gobierno de España ayuda también a las comunidades autónomas que no pueden financiar ni siquiera ese déficit que nos están demandando, y prueba de ello es, por ejemplo, la de la Generalitat, que pidió más de 9.000 millones de euros para después destinarlo, entre otras cosas, pues, por ejemplo, a pagar colegios privados en Francia, a pagar embajadas, que eso no se recorta y, por lo tanto, estamos pidiendo que se recorten ministerios de Sanidad, pero no estamos recortando ese gasto.

Por lo tanto, yo también pediría, como ha hecho aquí algún portavoz, que la Generalitat se tiene que preocupar de no centrifugar su déficit en los ayuntamientos y que pague la deuda y no obligue a los ayuntamientos a endeudarse, que esa es nuestra principal reclamación desde el Partido Popular.

Y, aunque no lo iba a hacer pero sí que tengo que responderle en relación a las inversiones, puesto que parece que el victimismo es una consigna de su partido y de sus miembros, es que si miramos los presupuestos del Estado de 2013, con las cifras en la mano, resulta que la comunidad autónoma de Cataluña es una de las más favorecidas porque solo ha caído un 10,76 por ciento, que está por debajo de la media, pues solo hay... La comunidad autónoma que más inversión recibirá en términos absolutos es Andalucía y después viene Castilla-León y Cataluña, con lo cual esto se tiene que tener en cuenta. Cataluña es la cuarta comunidad, como digo, autónoma que más recibe solo por detrás de Andalucía, de Castilla-León y Galicia.

Y en cuanto a la disposición adicional tercera, siempre estamos con lo mismo. Yo tengo que decir que también los andaluces tienen un Estatuto de Autonomía y en él también se establece una especie de disposición adicional que está garantizando, aunque sea por población, una mínima inversión. Y ya la sentencia del Tribunal Constitucional, que hablaba del Estatuto de Autonomía, ya nos dijo que esto no era vinculante, que esto podría ser, pues bueno, orientativo. Por lo tanto, yo creo que sobre este tema hay que tenerlo claro. Y en relación a la inversión que se está haciendo, ya le digo, representa el 11,9 por ciento del PIB, que no queda tan lejos del 18 que establece esta disposición.

Y nada más. Le podría decir muchos otros datos, pero no quiero abrumar. Gracias.

Sra. del Frago: ¿El posicionamiento del Grupo Popular?

Sr. Fernández: Perdón. Nuestro posicionamiento evidentemente será en contra.

Sr. Rodríguez: A veure, bona nit. Nosaltres ens hem mirat aquesta moció amb bons ulls, però, ja li dic, hi ha coses amb les que podem estar molt d'acord –per exemple, nosaltres amb el punt 2 de reclamar que en aquells ministeris en què hi ha competències transferides es retallin o es retalli proporcionalment a la quantitat de transferències que estan fetes, o que es retalli la despesa militar, o que es permeti als ajuntaments que no tenen problemes de finançament o que estan endeutats en una forma que no fa perillar la seva estabilitat pressupostària, que puguin continuar demanant crèdit per a inversions, que penso que és una de les coses que aquí s'ha comentat diverses vegades i amb les que podríem estar perfectament d'acord–, però, ja li dic, això...

El punt 1, que òbviament se'ns ha quedat obsolet perquè això va variant cada poc temps i encara estem a punt de començar el mes de març, no sabem en quines mesures ens afectarà això al pressupost. L'únic que sabem, perquè van degotant, són mesures concretes. Per exemple, que els funcionaris ja tenen clar que cobraran una paga menys i que estem parlant del mateix Govern d'aquí que ens endeuta o endeutava, a l'última reunió que vam tenir amb l'Alcaldia, ens endeuta vora 4 milions d'euros, que possiblement igual ens hauríem evitat en el seu moment haver de sol·licitar el pla de rescat i haver de fer un pla d'ajustament.

Ja li dic, en funció de totes aquestes coses, nosaltres en aquesta moció ens abstindrem. Ja li dic, hi ha una part amb la qual estem d'acord, podem estar perfectament d'acord. Però ja li dic, en funció de tot *lo* altre, és a dir, de qui ens ho demana i què està fent qui ens ho demana, doncs no podem votar-la favorablement.

Gràcies.

Sr. Báez: Sí. Bona nit, de nou. Bé, això se'n diu «deixar la pilota a la teulada de l'últim», no? Perquè sinó, no sé si tirarem endavant amb aquesta moció o no. Bé, donat com ha anat el sentit de vot... Nosaltres no votarem en contra d'aquesta moció. Estem d'acord que l'objectiu imposat a Catalunya és inassumible, donades les competències que es presten i la situació financera actual, però no per això deixarem de ser crítics amb el Govern català.

La moció comença dient que atès que Catalunya a través del Govern de la Generalitat des del desembre del 2010 ha fet un gran esforç, bé, això és el que diu la moció, jo no gosaria mai a dir això. Jo el que crec que han fet és unes monumentals retallades que, finalment, a sobre no han servit per a complir els objectius del dèficit i que ells mateixos, el Govern de Catalunya, es van imposar. I també, com s'ha dit aquí, ja l'últim ha estat l'acord d'ahir, amb el que la Generalitat ha tornat a treure una paga o el que és igual al 50 per cent de les dues pagues extraordinàries que ha de pagar l'any 2013 als funcionaris.

També és cert que l'Estat espanyol ha imposat a Catalunya aquest dèficit per al 2013 del 0,7 per cent, però també és cert que no ha estat només a Catalunya. Aquest ha estat imposat a totes les comunitats autònomes amb el vot a favor de les comunitats autònomes del Partit Popular, el vot en contra d'Andalusia i una, diria jo, vergonyosa abstenció per part de Catalunya.

També la moció diu o parla de l'informe del Parlament Europeu que recull propostes del diputat Ramon Tremosa, de Convergència, en què es posa de manifest que la càrrega de l'ajust s'ha de repartir de manera justa entre totes les administracions, tenint en compte el servei que cadascuna d'elles presta als seus ciutadans. Però també deixeu-me dir que també se'm fa difícil haver de votar, doncs, el treball d'un diputat que jo entenc que és una mica sectari.

Com deia, no és comprensible ni podem estar a favor que l'Estat espanyol, davant les exigències europees de reducció del dèficit, ens imposi aquestes polítiques d'austeritat i es limiti a centrifugar el dèficit amb les administracions que realment prestem els serveis a les persones, educació, sanitat, benestar social, que son de la Generalitat com a ens que té aquesta responsabilitat, però que finalment, o per descomptat, acaba recaient en els municipis, quan no acabem cobrant la part que la Generalitat ens ha de pagar.

Per tant, som l'última baula d'aquesta cadena i els que realment acabem prestant el servei de benestar i que patim o pateixen en última instància juntament amb els ciutadans. Per tant, què és el que pateixen? Esforç? No. Pateixen retallades. Tornem com al principi; o sigui, no estan patint un esforç, estan patint unes retallades.

Però, bé, el que hem de fer, jo crec, és tirar endavant i lluitar perquè això no es produeixi. I també entenc, com s'ha dit, que seria bo pujar el dèficit, per què el 0,7 i no l'1 i mig o ja el 2 per cent, no? Suposo que ja ens ho explicaran en algun moment. Estic també absolutament d'acord en reclamar, i per això també no la votem en contra, en reclamar al Govern de Rajoy que suprimeixi els ministeris que tenen competències que han estat transferides a les comunitats autònomes, perquè deixen de tenir sentit, no? I per suposat estem d'acord que redueixin la despesa militar, donat aquell dit que «per preparar la pau s'havia d'estar preparat per a la guerra» o alguna cosa així, que deien quan jo havia fet la mili i suposo que això ja està una mica passat de moda o en desús.

I finalment també, bé, tampoc es fàcil donar suport a la proposició no de llei relativa a la normativa d'estabilitat pressupostària als efectes de permetre que els ajuntaments sanejats no vegin limitada la seva capacitat de gestió ordinària, que va estar presentada pel Grup de Convergència i Unió i que va ser votada també pel propi grup amb suport del PP, o van donar suport al PP al Congrés quan aquest ja tenia majoria, quan van aprovar aquesta llei d'estabilitat pressupostària, amb uns límits per als ajuntaments que també pateix la pròpia comunitat autònoma i el conjunt de l'Estat i que, segons el nostre entendre, estan per sobre del que demana l'article 135 de la Comunitat Europea.

No obstant, com he dit al principi i tot això, donarem suport a la moció perquè entenem que l'hem de tirar endavant i amb l'abstenció clarament no la tiraríem.

Gràcies.

Sr. Ramon: Bé, jo només voldria agrair a tots la posició que cada grup ha tingut. Bé, menys al PP, que evidentment ni tan sols s'ha abstingut. El que sí que haig de dir, Pepe, que tu saps que les comunitats autònomes no podem accedir a crèdit, no podem accedir, vull dir, aquesta és una realitat. Amb aquesta moció, per altra banda, per altra part, es reconeix els ajuntaments i la tasca que estan fent i en diferents moments parlem d'aquests temes.

Al senyor del Partit Popular li diré, home!, que ell és més llest que el Mas-Colell, perquè fa un parell de dies el Mas-Colell deia que si no teníem clar això, és a dir, aquest objectiu de dèficit, no podíem fer els pressupostos. Jo no entraré en debats, però deu ser més llest vostè que el Mas-Colell. Que és més llest que jo, ja ho sé fa temps, no?, però que fos més llest que el Mas-Colell me n'acabo d'assabentar avui. Ensenyament, sanitat i cultura ho tenen pràcticament totes les autonomies, però, bé, allà vostè que té un concepte de país diferent del que tinc jo.

I, després, una altra cosa. Diu que el Govern de Madrid ens ajuda. Sí, ens ajuda amb els nostres diners. I, a més a més, ens dona l'oportunitat de poder accedir a crèdit, però accedir a crèdit pagant uns interessos que, ¡vamos!, potser més hauria valgut que els haguessin cobrat als bancs els diners que els van donar, aquests interessos. Vostè mateix... És una realitat.

Hi ha un altre tema que també... parla vostè del percentatge d'inversions, que això no quadra ni amb flors, perquè no és... Jo, si no ho tinc mal entès, Catalunya està aproximadament amb un 17 o un 18 per cent de la població del país. Vostè està parlant d'un 11. I, després, li vaig a dir una cosa, a final d'any ja en parlarem, perquè a final d'any vostès..., és a dir, cada any vostès fan la tira d'inversions a Catalunya, però quan arriba el final d'any, hi ha anys que han fet un 30 per cent del que han pressupostat. Els números aquests els podem desenterrar. Una cosa són els seus pressupostos i una altra cosa el que vostès després fan.

Diu, és cert, sempre estem parlant del mateix. Sí, sí, és cert, sempre estem parlant del mateix. Sempre és el mateix incompliment any darrere any. Es pot donar la circumstància que algun any perquè hi ha hagut inversions amb l'AVE o algunes coses d'aquestes especials, vostès hagin complert el pressupost de les inversions. Però potser en els últims vint anys trobarem un any o dos. Tots els altres, els altres divuit, l'incompliment és flagrant.

Juanjo, no tinc res a dir. Vull dir, l'única que cosa que et vull dir és que nosaltres presentem aquesta moció únicament perquè precisament si es complís el que aquí diem, facilitaria que la Generalitat, que està pràcticament fent fallida en aquests moments, i vostè ho sap, pogués fer front als diners que deu a les altres administracions, entre elles la local.

Si no haguéssim fet aquestes retallades, a on seríem? Pregunto això, perquè, clar, tots estem parlant de retallades i les retallades realment couen, no? Però si no les haguéssim fet, a on seríem? Sembla que les altres comunitats autònomes estan d'acord que, doncs, això funcioni d'aquesta manera. Perfecte. Només hi va haver tres que van votar en contra. Bé, dos en contra, crec, i una es va abstenir. Però dona la casualitat que totes les altres són del PP. Vull dir, bé, doncs que cadascú faci la lectura que hagi de fer.

I referent a allò dels funcionaris, que a mi em dol més que ningú, li haig de dir que la societat civil també patim les conseqüències. Jo entenc la postura dels funcionaris. Vostè sap que, en aquests moments, estic treballant amb funcionaris cada dia i em dol, em dol moltíssim. Però, vull dir, si vol, jo li faré un recital del que està passant a la societat civil, ja no els que queden

en atur, sinó els que treballen, inclús. Vull dir, les seves condicions laborals estan canviant constantment.

I, bé, simplement agrair-vos l'interès que heu tingut en parlar d'aquesta moció. I escolta'm, una cosa que també et volia dir, Antonio, assumeixo totalment el que has dit del tema de la proposició no de llei. L'única cosa que et puc dir és que jo, evidentment, em dec a la sensibilitat d'un partit polític que en un moment determinat va cometre aquest error, li he admès davant seu en diferents ocasions. I després diria que rectificar és de savis, l'altre són valoracions que cadascú pot fer en el seu moment més oportú.

Gràcies a tots i fins a la propera.

5.2 EXP.: XXXX. MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL PSC RELATIVA AL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA.

MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL PSC RELATIVA AL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA.

Moció presentada pel portaveu del grup municipal PSC, el text íntegre de la qual es transcriu a continuació:

"La Sentència del Tribunal Constitucional, que modifica l'Estatut aprovat en referèndum per una majoria de ciutadans i ciutadanes de Catalunya, va ser interpretada per molts com la confirmació que les ànsies d'autogovern de bona part dels catalans i catalanes no cabien ja en la Constitució Espanyola.

D'altra banda, el nou finançament acordat l'any 2009, que pretenia aturar el creixent malestar fiscal català, tampoc ha garantit el compliment del principi d'ordinalitat.

A tot això li hem de sumar la percepció d'un exagerat dèficit fiscal, que s'ha vist agreujada amb motiu de la crisi econòmica.

Finalment, cal afegir la sensació d'injustícia sobre les inversions públiques estatals a Catalunya, així com l'acumulació d'incompliments per part dels successius Governos espanyols del model de finançament acordat a partir del que disposa el nou Estatut i la manca de sensibilitat suficient sobre la realitat pluricultural i plurilingüística d'Espanya.

Tenint en compte la suma d'aquestes raons i d'acord amb la voluntat expressada per una

majoria de les forces polítiques parlamentàries catalanes, és necessari assolir un **acord entre el Govern de Catalunya i el Govern d'Espanya que estableixi la celebració a Catalunya d'un referèndum en el marc de la legalitat**, perquè els catalans i catalanes puguin pronunciar-se sobre quin ha de ser el futur de les relacions entre Catalunya i la resta d'Espanya.

Per tot això proposem que el Ple de l'Ajuntament de Barberà del Vallès acordi:

Instar el Govern català a fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític col·lectiu, d'acord amb els següents principis:

El poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i podrà exercir el seu dret a decidir de forma acordada entre els governs català i espanyol, a través d'un referèndum, en el marc de la legalitat, en el qual es plantegi una pregunta clara a la qual s'hagi de respondre de forma inequívoca.

El procés de l'exercici del dret a decidir serà, en el seu cas, escrupolosament democràtic, garantint la pluralitat d'opcions i el respecte a totes elles, en especial per part de les institucions i els mitjans de comunicació públics, a través de la deliberació i diàleg en el si de la societat catalana, amb l'objectiu que el pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular.

Es facilitaran totes les eines necessàries perquè el conjunt de la població catalana tingui tota la informació i el coneixement precís per a l'exercici del dret a decidir i es promogui la seva participació en el procés."

VOTACIÓ:

Aprovat amb el resultat següent:

Vots a favor: 13

Vots en contra: 6

Abstencions: 2

INTERVENCIONS

Durant el debat del dictamen, per l'ordre que es transcriuen i previ a la votació d'aquest, es van produir les intervencions següents:

Sr. Báez: Hola, bona nit de nou. Mireu, aquesta moció per al dret a decidir del poble de Catalunya vol instar el Govern de la Generalitat a iniciar el procés per fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític i col·lectiu. Volem que la Generalitat de Catalunya iniciï un diàleg amb el Govern de l'Estat per tal de possibilitar la celebració d'una consulta a la ciutadania catalana sota aquests principis, i llegeixo:

«El poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i poder exercir el seu dret a decidir de forma acordada entre el Govern català i l'espanyol, a través d'un referèndum, en el marc de la legalitat, en el qual es plantegi una pregunta clara, a la qual s'hagi de respondre de forma inequívoca.

El procés de l'exercici del dret a decidir serà, en el seu cas, escrupolosament democràtic, garantint la pluralitat d'opcions i el respecte a totes elles, en especial per part de les institucions i els mitjans de comunicació públics, a través de la deliberació i el diàleg en el si de la societat catalana, amb l'objectiu que el pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular.

I, per últim, es facilitaran totes les eines necessàries perquè el conjunt de la població catalana tingui tota la informació i el coneixement precis per a l'exercici del dret a decidir i es promogui la seva participació en el procés.»

Per tant, resumint i ressaltant, és necessari assolir un acord entre el Govern de Catalunya i el Govern d'Espanya que estableixi la celebració a Catalunya d'aquest referèndum en el marc de la legalitat i que es plantegi, per tant, una pregunta, com dèiem, clara, a la qual s'hagi de respondre d'una manera o d'una forma inequívoca.

Gràcies.

Sr. Rivera: Gràcies. Primer, fixarem la nostra posició. Ens abstindrem, aclarint dues coses. La primera, que avui votem no si estem d'acord o no amb el dret a decidir, sinó que estem votant una moció que presenta el Grup Municipal del PSC.

Per què dic això? Perquè, clar... No. És que vull aclarir-ho. Perquè nosaltres sí que estem a favor del dret a decidir, però el dret a decidir no el podem posar en mans del Govern d'Espanya i el Govern de Catalunya. Això seria un error, entenem. Això seria desvirtuar el que diu una part o un punt de la moció que és que el poble de Catalunya és un subjecte polític que té dret a decidir. Vull dir, és una contradicció. Per tant, no ho compartim, això.

Valorem molt positivament un parell de qüestions que surten a la moció i que sí que compartim, que és, en primer lloc, el respecte a la pluralitat de totes les opcions, perquè entenem que, ara mateix, a Catalunya, no s'està donant aquest respecte a totes les opcions. S'està vivint un debat fals. Un debat fals, per què? Perquè s'està fent un debat sobre independència o no quan el debat previ i el debat que s'ha de fer és si el poble de Catalunya té dret a decidir. En això anem una mica tard, perquè això ja s'ha votat. L'1 d'octubre de l'any passat i en la declaració del 23 de gener de 2013, d'aquest any, ja s'ha votat en el Parlament de Catalunya.

Que en la nostra opinió, hauria de ser qui hauria de centralitzar aquest procés. Hauria de

liderar aquest procés d'acord amb la societat civil, amb les organitzacions polítiques catalanes, amb les organitzacions socials catalanes. Perquè, si no, el que ens porta aquesta moció és a un carrer sense sortida, mínim. Ens porta que com que no es podrà fer perquè depenem de l'acord entre el Govern de Catalunya, que no té cap intenció –aquesta és la meva percepció personal– de preguntar-nos als catalans què volem, perquè, clar, si tingués intenció de preguntar-nos què volem ens preguntaria per les retallades, ens preguntaria per quines són les prioritats del govern. No. Bàsicament, de fet, van convocar unes eleccions per dir-nos que estàvem votant la independència gairebé, per tant, no hi ha aquesta intenció. I si hem de pensar en el govern de Madrid, de Rajoy i *sus sobrecoedores*, doncs ho tenim magre també.

Per tant, entenem que amb aquesta moció, compartim això, eh?, això que diu que el poble de Catalunya és subjecte a dret del dret a decidir, que ho compartim, encara que vostès en la seva moció es contradiuen. I que compartim que s'ha de tenir molt de respecte a totes les postures, perquè Catalunya no és el Govern de Catalunya; Catalunya és plural, i tenim moltes opinions. I nosaltres, que no tenim cap dubte i que ens hem manifestat sempre a favor del dret a decidir, a partir d'aquí, doncs, miri, tenim diferents postures.

Una cosa que tenim clara és que nosaltres el que estem es per una república, i ja si em diu quin tipus de república, doncs una república que defensi els interessos de la majoria. Una república catalana del 99 per cent. Si ja s'acomplís el que a mi m'agradaria seria una república catalana del 99 per cent que estigués federada amb els altres pobles de la península, perquè evidentment nosaltres som Catalunya i tenim dret a decidir i som una nació, però el que no podem fer és mirar d'esquena a la resta dels pobles. Per tant, tot i que compartim el dret a decidir, no compartim aquesta moció i, per tant, no li donarem suport, però tampoc no votarem en contra, perquè es podria interpretar que estem en contra del dret a decidir, tot i que ja he explicat inicialment que no votem això.

Per tant, ens abstindrem, i sobretot, des del nostre grup, el que defensarem és que hi hagi el màxim de respecte a totes les postures. I sí que compartim una cosa que es diu, que és que..., bé que no es diu però que s'insinua, a la moció, que és que els mitjans de comunicació públics i privats de Catalunya ara mateix no s'està respectant aquesta pluralitat. Per tant, en aquest sentit ens trobaran.

Gràcies.

Sr. Ramon: Bé, nosaltres... Jo seré molt breu, vull dir, no faré tant debat perquè al final estem parlant d'allò per comptes de cebes, llavors cadascú té la visió que té. Jo l'única cosa que voldria dir és que en aquesta moció nosaltres li donarem el suport total, tot i que potser no és la nostra moció. Nosaltres vam presentar una moció en el Ple anterior, que com que va ser impossible poder saber el que els altres portaveus haguessin fet, perquè veig que és difícil inclús després del Ple saber el que els altres portaveus o alguns dels altres portaveus pensen fer, aleshores vaig decidir retirar-la, perquè quan nosaltres presentem una moció, el que pretenem amb això és arribar al màxim consens possible.

Jo sempre dic que portar una moció al Ple per votar-la el Grup de Convergència i Unió, doncs no val la pena. I aleshores dic que potser no és la nostra moció però sí que creiem que és un camí molt decidit cap a l'exercici democràtic del dret a decidir des de l'Ajuntament de Barberà, i agraeixo al Partit Socialista que l'hagi presentat. Nosaltres li donarem el suport. També agraeixo aquí públicament l'actitud que va tenir el Partit Socialista ahir a Madrid. I crec que si no és avançar quan estem parlant que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític col·lectiu, que el poble de Catalunya té per raons de legitimitat democràtica el caràcter de subjecte polític i que podrà exercir el seu dret a decidir de forma acordada entre els governs Català i Espanyol, nosaltres anàvem molt més enllà d'això.

Nosaltres dèiem «legalment». Perquè el tema de la legalitat sempre és molt més subjecte actiu, per dir-ho d'alguna manera, però acceptem aquesta realitat. I el que sí que queda clar és que aquí estem parlant d'un referèndum, també en aquesta moció posa «en el marc de la legalitat» –haurem de parlar algun dia de quina és la legalitat–, però aquest subjecte que és el referèndum el que sí que ha de deixar ben clar és que una vegada el fem hem de ser conseqüents amb els resultats que això comporti. Per tant, ja d'alguna forma estem acceptant que acceptarem la voluntat popular de tota la gent que vulgui votar en aquest dia.

Nosaltres, el nostre grup està totalment d'acord amb aquesta moció i, ja dic, el nostre vot serà favorable. Gràcies.

Sr. Gallego: Bueno, primero decir que esta moción, como ha dicho Rivera ya, a efectos prácticos cero, puesto que se ha votado en el Congreso de los Diputados. Yo, antes de entrar en el grano de la moción, quiero decir que creo que este embrollo, todo este embrollo, se gesta a raíz de que en los años de bonanza incurrimos en aumentarlo todo, y ahora eso no se puede mantener, y veremos en el futuro qué pasa si no se sigue remediando, en contra del deseo de algunos lumbreras que lo que quieren es gastar, endeudarse, gastar, seguir pagando intereses y más gastar. Unos demócratas avanzados de pro.

No se puede tener un gasto fijo, o incluso subirlo, sin tener en cuenta los ingresos. Que eso es lo que se hizo en la época de vacas gordas. Ha habido abusos, sobre todo en el gasto de todas las instituciones, que han gastado muy por encima de sus posibilidades y un agravio comparativo entre comunidades. El famoso café para todos que desencadenó una carrera de gastos sin control. Si tú esto lo tienes, pues yo también lo quiero. Igual que los ayuntamientos, alguien lo pagará. Pues algunas comunidades querían ser miniestados y ayuntamientos que pensaban que eran ciudades de doscientos mil habitantes.

Esto hecho ha puesto en crisis a todos, al cometer excesos y errores, incluso a los ministerios. Aquí el que esté libre de culpa que tire la primera piedra. Seguro que no va a pegar ninguna,

porque todo el mundo es culpable. Ejemplos: los aeropuertos sin aviones con sus costes, esas estaciones de AVE sin pasajeros, esos teatros, esos polideportivos, esas bibliotecas sin usuarios. Hablo, no todas, hablo de muchos casos. Como no ha existido la austeridad en el gasto, sino el despilfarro, aquí también, en Cataluña, ahora es muy difícil la gestión, y para ocultar sus fracasos, pues mire la anterior moción que ha presentado el portavoz de Convergencia. Y no asumir los costes derivados de la crisis desemboca en una reivindicación permanente de independencia, sin respetar la lealtad constitucional. Y esta dialéctica de conflicto y tensión permanente entre el nacionalismo catalán y el Gobierno de España no es de ahora, viene de lejos.

A ver, al señor Báez, mire al principio creía que los que se metían en algunos jardines donde suele haber laberintos muy grandes y suelen perderse eran los de Convergencia. Y, claro, tiene que haber alguien que se ofrezca para ayudarles a salir. En este caso, la muleta de CiU, partido de centro derecha, es Esquerra Republicana de Catalunya, partido de extrema izquierda. Que ya vemos que su estrategia no es ayudarle a salir del laberinto, sino que adentrarlo en lo más profundo. El ejemplo: elecciones autonómicas, con veintiún meses de mandato. Resultado de CiU: de 62 a 50 diputados. Bingo para Esquerra.

Como hicieron con los del Partido Socialista Catalán, en los dos penosos tripartitos, y así les ha ido: están recogiendo esos frutos nefastos. Ustedes, o sea el PSC, en el Parlament votaron su propia resolución en la que se abogaba por el derecho a decidir, lo mismo que en estos nuevos municipios, a través de una consulta o referéndum pactado.

Para mi grupo, autonomía no es soberanía, tampoco el PSOE, su partido hermano está muy de acuerdo con su posicionamiento, sino todo lo contrario. También cosa que no entiendo, porque fue el PSOE, a través de su anterior secretario general, el señor Zapatero, el impulsor que dijo: «Apoyaré la reforma del Estatut que salga al Parlament de Catalunya.» Cuando nadie reclamaba su necesidad, fue él el que dio alas al renacer y eclosión del independentismo en Cataluña. Una decisión equivocada, esa reforma de todos los estatutos de autonomía, porque teníamos un modelo de estado y un sistema de financiación estable, incluso para los responsables nacionalistas. De todas maneras solo uno, y casi no llegó, de cada tres votantes catalanes lo refrendó. Somos mayoría los catalanes, seis millones, los que no apostamos por el independentismo. ¿Se acuerdan de la célebre manifestación del 11-M, en la que participaron un millón y medio de personas? Eso según la prensa subvencionada.

Si somos siete millones y medio de catalanes, faltaban seis millones que quieren ser también españoles y europeos. ¿Qué es eso que venden de respetar la voluntad del pueblo de Cataluña? Querrán decir la voluntad de la minoría, y estando en democracia, es claro quién se lleva el gato al agua, que es la mayoría. Hoy le siguen dando vidilla a través, por ejemplo, de la abstención de cinco... –hablo del Partido Socialista Catalán– de cinco de sus diputados en el Parlament. Con esto le siguen dando alas, o su postura al Ayuntamiento de Barcelona, rompiendo la confianza del líder, Pere Navarro, que pensaba que el grupo socialista votaría en contra y hubo la abstención de su líder en el consistorio y la ausencia durante la votación de tres ediles más, socialistas: 20 votos a favor, 16 en contra. Si hubieran estado los cuatro, seguramente que empatados.

Y ayer, en Madrid, de sus 14 diputados en el Congreso, 13 han apoyado el referéndum secesionista, 275 votos en contra, 60 votos a favor y cero abstenciones. Y una de sus diputadas, la cabeza de lista del PSC por Barcelona en las últimas elecciones generales,

Carmen Chacón, les dejo plantados, no voto ni a favor ni en contra, ni abstención, que no participó, que no ha respaldado la iniciativa, porque no está en nada que suponga la ruptura de Cataluña con España. Y la verdad, tengo que decir que me gustó mucho eso que dijo del presente y futuro de millones de catalanes y españoles que quieren seguir juntos.

Está en contra de esos tres partidos que han puesto en marcha un proceso de ruptura de Cataluña con España. Y vayan tomando nota, porque Alfonso Guerra, Benegas, Martínez Olmo, etcétera, quieren romper con el PSC. Un varón socialista dice que se están desangrando en el resto de España por este asunto. El PSC va, pues, como un barco sin timón, a la deriva, y creo que el PSOE, en lugar de rescatarlos les va a decir hasta luego. Por dividirse a la hora de discutir la unidad de España.

Aquí en Barberà del Vallès, como ustedes, los del PSC, están acostumbrados desde hace años a gobernar. No nos extraña el matrimonio de conveniencia –eso sí, con contrato de ganancias–, a esa boda de intereses actual de socialistas y convergentes. Y tienen recambio al tener en puertas a los que votan por imperativo legal, las izquierdas plurales del señor Rivera. Y qué lástima que no puedan tener en la lista novias como Esquerra, que se quedó sin representación municipal. Pero todo llegará. Los tres partidos que quieren la ruptura de Cataluña con España.

Lo que hacen ustedes socialistas y convergentes, con estos vientos, es favorecer precisamente el nuevo renacer de Esquerra Republicana, que se refleja en las encuestas. Además, ¿qué sentido tiene que en un parlamento democrático como el de Cataluña, el que sostiene al gobierno sea al mismo tiempo el partido líder de la oposición? Incluso la Casa Blanca, hablo de Estados Unidos, a las treinta mil firmas recibidas para que se pronunciara sobre la independencia respondió: «Estados Unidos reconoce la cultura y las tradiciones únicas de la región catalana, pero considera que el estatus de Cataluña es un asunto interno de España. Tenemos confianza en que el gobierno y el pueblo de España resolverá esa cuestión de acuerdo con sus leyes y constitución.»

Por lo tanto, lo que tendríamos que hacer todos los grupos políticos es exigir al gobierno de Convergencia y Unión que se preocupe menos de reclamar el derecho a decidir y cumpla con su obligación de gestionar a favor de los siete millones y medio de catalanes. El diputado suyo, Juan Carlos García, de CiU, defendió que el mundo local también se posicionara, lo que estamos haciendo hoy, a través de la moción del PSC, y, bueno, y la retirada de usted, del mes pasado. Pues oiga, a mi no me gusta los antisistemas.

Recuerdo a la de Iniciativa por Catalunya - Los Verdes, que vivía o vive en un ático en Gracia y la pillaron llena de bolsas de Furest y Gonzalo Comella en el paseo de Gracia. Pues menuda antisistema. Y, por supuesto, tampoco nos gustaría tener un presidente de la Generalitat antisistema, porque no hay nadie al margen de la ley, o se debe... o no debe de haberlo, y la Constitución está para respetarla. Mi grupo no va a dar satisfacción a sus acuerdos o propuestas y el Estado no acordará con el PSC ningún referéndum ni (...) ni vinculante, al igual que su partido hermano el PSOE. Por lo tanto, mi grupo votará en contra de la moción, de la suya y de la del mes pasado que retiró Convergencia.

Sr. Rodríguez: Bé, bona nit. A veure, jo no comentaré el que han dit els altres portaveus. Jo em limito a explicar el que ha fet en aquest cas la Plataforma. I nosaltres, precisament, aquesta moció l'hem discutit molt per sobre perquè va ser precisament el mes passat quan vam fer la discussió més en profunditat amb la moció que havia presentat el Grup de Convergència i Unió, que després es va retirar.

A veure, nosaltres podríem sortir per la tangent i dir tranquil·lament que ens abstenim, igual que hem fet en algunes coses d'aquelles que ultrapassen el nivell municipal i passen del tema. Però la gent que estava a l'executiva on es va parlar sobre aquest tema, doncs estava claríssim que hi havia dos bàndols. És a dir, nosaltres, òbviament, com a partit, en el nostre cos ideològic no entra ni el model d'estat, ni el model d'estat autonòmic, ni la independència, ni el dret a decidir, malgrat que això sí, per exemple, tothom estava d'acord que el poble de Catalunya ha de tenir el dret a decidir, i que si realment, doncs, escolti'm, hi ha sis milions en contra que Catalunya sigui un estat, un nou estat, doncs per què fa tanta por convocar un referèndum, a uns i als altres, perquè sembla...

Nosaltres, això sí que ho teníem clar. El primer hauria d'haver estat potser el referèndum per saber què volem. I, després, si sabem que volem cap a una direcció o cap a una altra, fer les passes en una direcció o en una altra. Però em sembla que hem començat una mica la casa per la taulada i això ens porta a discussions com aquesta. Que en això sí que tenim clar que porta a pocs llocs, com el noranta per cent de les mocions que presentem, que no deixen de ser brindis al sol, i manifesta la nostra opinió, que per això les votem i les valorem i les mirem, perquè no deixen de ser un posar de manifest el que un pensa. I ja dic, nosaltres, en aquest cas, doncs bé, després de parlar-ho hi havia dos sentiments molt diferents: un sentiment que potser hauria encaixat perfectament dintre de la moció de CiU, i un sentiment que hauria encaixat perfectament dintre de la moció del PSC, malgrat que ja hem vist que la part d'aquest lligam que és PSC-PSOE, ahir ja va quedar de manifest que l'aconseguir que una cosa sigui de forma acordada amb el Govern de l'Estat serà gairebé un impossible.

Però ja li dic, com que hi havia aquests dos sentiments i nosaltres el que volem ser és més o menys fidels a la forma en què puguem a aquestes dues singularitats que teníem dintre de la gent que estaven allà, a la reunió de la Plataforma Ciutadana, el que farem és votar, i ho dic com a estil CuP, o sigui, votarem dos a favor, dos en contra. No ens demanin, si us plau, qui vota a favor i qui vota en contra, però la Plataforma farà la seva votació en aquest sentit, és a dir: 2 vots a favor de la moció i 2 vots en contra.

Gràcies.

Sr. Báez: Gràcies. Senyor Rivera, no posem en mans de cap govern el dret a decidir. El que fem, no sé si m'ha sentit quan ho deia, és instar a que possibilitin la celebració d'una consulta, però no ho posem en les seves mans. L'instem que possibilitin la celebració. I també entenc que no ens contradiem ni molt menys. Això, qui es contradia és qui fa una cosa i diu una altra, o diu una i fa una altra. Miri, li faré sis reflexions que les diré amb veu alta.

CiU ha decidit presentar al Congrés dels Diputats una proposta de resolució sobre el dret a decidir diferent de la que va presentar al Parlament de Catalunya. Algú algun dia ens dirà per què. Bé, aquesta pregunta la faig jo, no la fa el Mourinho, però algú ens contestarà o ens dirà per què ha fet això.

CiU i Iniciativa per Catalunya Verds defensen en el Congrés que el dret a decidir requereixi d'un acord entre governs. Per què han canviat d'opinió? Perquè aquí no deien això, ni Convergència ni Iniciativa. Per què Mas i Duràn també presenten diferents resolucions per defensar el que en teoria és el mateix dret a decidir? Evidentment, aquí a Catalunya ho van presentar d'una manera i a Madrid ahir d'una altra. També CiU ens haurà explicar què ha canviat per presentar al Congrés un dret a decidir diferent del que van presentar al Parlament.

I aquells que no podien tocar una coma de la resolució del Parlament, ara canvien la resolució sencera al Congrés, és a dir, a Madrid. Per tant, amb tot això, l'última reflexió és que tant el senyor Mas com el senyor Herrera haurien d'explicar als catalans i a les catalanes per què no van presentar al Parlament la resolució del Congrés, és a dir, la que van votar ahir, perquè aleshores hagués tingut al Parlament de Catalunya 107 vots a favor. Per tant, això ja també algú ens ho explicarà.

I respecte de la xarxa col·loqui ponència que ens ha fet el senyor Gallego, pues ya me perdonará mi ignorancia pero es que ni tan siquiera me atrevo a rebatirla ni a contestarla ni a opinarla. Gracias.

Sr. Rivera: Molt breu. Molt breu. A veure. Això ja li preguntarem al senyor... Herrera, no; li preguntarem al Grup Parlamentari d'Izquierda Plural, a veure per què ho fan. Segurament perquè al Congrés dels Diputats és un àmbit que té un àmbit de decisió i aquí estem en un ajuntament i podem permetre'ns ser més fidels a les idees que tenim.

Ens ha passat abans, ens ha passat en el tema de la dació en pagament durant molts anys. Hem fet mocions aquí a l'Ajuntament de Barberà parlant que estem a favor de la dació en pagament, i al Congrés dels Diputats els grups del PSC, del PSOE, del PP i de Convergència, doncs no li han donat suport. Per tant... això no passa res. Jo entenc que a cada àmbit podem ser..., segurament a l'àmbit municipal parlant d'una moció podem ser molt més lliures.

Després, si el senyor Pere Ramon no hagués retirat la moció, segurament li hauríem donat suport. Clar, això en una junta de portaveus jo li ho vaig dir, però bé, tant se val, si el Grup de Convergència decideix que és millor donar-li suport a aquesta que presenta el Grup del Partit dels Socialistes, nosaltres ho veiem molt bé. Ja li dic, nosaltres no votem en contra.

I, finalment, sembla que ja s'hagi fet el referèndum segons el senyor Gallego i ja sapiguem quants catalans volem la independència i quants no la volen. Però miri, el govern del Partit Popular no ajuda a la gent. Abans no he volgut contestar quan ho deia el senyor Fernández que el gobierno central ayuda a los españoles, doncs no, miri, el dèficit és del 10,2 per cent segons Brussel·les, perquè el 3,2 és pel a rescat bancari. Als bancs sí que els ajuda; a la ciutadania no. I nosaltres, en realitat, la discussió d'aquesta moció no ens interessava gaire perquè s'utilitza la discussió del dret a decidir sobre el model territorial per amagar una cosa en la que fonamentalment estan d'acord Convergència i Unió, el Partit Popular i, lamentablement, de vegades, també el Partit dels Socialistes i Esquerra Republicana –aquesta *ultra izquierda* que diuen, que realment fa por.

I miri, evidentment, a totes les coalicions com la nostra tenim una ovella negra, tenim una pija com la Imma Mayol, però escolti'm millor tenir la Imma Mayol que no tenir l'Ana Mato, que no s'adona que té un bon Jaguar al pàrking. Sap?

Gràcies.

Sr. Ramon: Bé, jo seré molt breu. Només volia dir una cosa. En diré dues. En primer lloc, m'he emocionat, Pepe, m'he emocionat de veritat. Si ho arribo a saber no retiro la moció, ho sento. El que passa que com que hi va haver tant de show a la junta de portaveus del mes passat, no sé, vull dir..., bé, hi ha dies que no hem pujat ni les escales, i al final ja perdo... És que jo ja ho saps, que sóc una mica despistat, no?

En segon lloc, dir que, a veure, està clar, no? A diferència del senyor Rivera, que la major part de les vegades s'absté, vull dir, jo crec que Iniciativa, Convergència i Esquerra a Madrid, doncs van fer el que he dit al començament de la moció anterior que ha presentat, que estem per augmentar consens, estem per augmentar consens. O sigui, si això no vam ser capaços de fer-ho en el Parlament de Catalunya, crec que sí hem intentat fer-ho en el Parlament de Madrid, i no vulguem tampoc veure fantasmes on no hi son.

Vull dir, simplement això. Gràcies.

Sr. Gallego: Mire, yo lo que digo es que tenemos una crisis muy grande en todo el país, y que se están creando estos problemas que no teníamos. Y que tienen consecuencias, ¿eh?, porque esta deriva que estamos teniendo en Cataluña... Mire, por ejemplo, Arbora-Ausonia cierra la sede en Barcelona y se traslada a Madrid. Muchos trabajadores de las oficinas centrales ya veremos a ver cómo acaban, ¿eh? Sí, sí. Cobega, el embotellador de Coca Cola, a Madrid. Helados la Jijonena vuelve a Alicante. Y así hay un etcétera y etcétera de empresas. Por lo tanto, esto está teniendo consecuencias.

Y ya termino, termino diciendo de que el jefe de la oposición y líder de Esquerra asegura que la consulta soberanista se hará, diga lo que diga el Gobierno Español y el Tribunal Constitucional. Por lo tanto, si están tan seguros, pues no hace falta ni el Congreso ni mociones ni nada.

Sr. Báez: Sí jo és que voldria... No sé si el senyor Rivera continua amb la seva però en qualsevol cas nosaltres no som els incoherents; nosaltres votem a Madrid el que ens hagués agradat votar a Barcelona, al Parlament. O sigui, hem votat al Congrés el mateix que haguéssim votat al Parlament i que no van donar opció. Els incoherents són els que van votar al Parlament una cosa i presenten al Congrés una altra, que això va passar ahir. Per tant, no em digui que el PSC és l'incoherent, ni molt menys.

I després, tornar al senyor Gallego, la moció la presento jo, i presento la moció, que és molt clara, i ell es dirigeix al senyor Pere Ramon i parla de la moció del mes passat. O sigui que no sé què... No sé també què té a veure aquí Cobega i tot això. Però bé, en definitiva, que quedi clar que nosaltres de veritat que no som incoherents.

Gràcies.

5.3 EXP.: XXXX. MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL PSC RELATIVA A RECLAMAR EL MANTENIMENT DEL CONTRACTE PROGRAMA PEL QUE FA A SERVEIS SOCIALS BÀSICS I MANTENIMENT DEL PLA CONCERTAT.

MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL PSC RELATIVA A RECLAMAR EL MANTENIMENT DEL CONTRACTE PROGRAMA PEL QUE FA A SERVEIS SOCIALS BÀSICS I MANTENIMENT DEL PLA CONCERTAT.

Moció presentada pel portaveu del grup municipal PSC, el text íntegre de la qual es transcriu a continuació:

"A dia d'avui una quarta part de la població catalana es troba vivint sota el llindar de la pobresa, un de cada quatre infants no fan un àpat diari en les condicions mínimes necessàries i hi ha gairebé 885.100 persones aturades a Catalunya (segons l'EPA). Si a això hi afegim l'esgotament de les ajudes de protecció social com la prestació per atur o la Renda Mínima d'Inserció, el risc d'exclusió social és cada cop més elevat. Hi ha més pobres i aquests ho són més que abans i difícilment poden cobrir les necessitats bàsiques, és a dir, alimentació i sostre. Però tot i això, el govern del PP segueix desmantellant l'Estat del Benestar i retallant en polítiques d'atenció a les persones mentre el govern de CiU es centra en el debat sobre la independència i la invasió competencial –qui té el poder de què- oblidant que el prioritari i el necessari i urgent és defensar els drets de la ciutadania i garantir el seu benestar.

El Pla concertat, creat pels socialistes el 1988, és un programa que va suposar el desenvolupament actiu de prestacions bàsiques de serveis socials basat en el cofinançament per part de l'Estat i corporacions locals d'aquells projectes amb l'objectiu de proporcionar a la ciutadania serveis socials que cobreixin les seves necessitats bàsiques i consolidar una àmplia xarxa de serveis socials municipals per desenvolupar les prestacions de serveis socials d'atenció primària, entre les que es trobaven l'ajuda a domicili i la teleassistència, previstes a la Llei de Dependència (Llei 39/2006).

Després que s'hagi retallat el fons del Pla Concertat en un 65% respecte el pressupost del Govern Socialista del 2011 (en el que es destinaven 12.293.386,92€ a Catalunya) i en un 40% respecte el 2012 (destinant sols 3.896.106,49€), el passat 30 de gener la Ministra Ana Mato no va desmentir les darreres notícies sobre que el Govern deixarà de finançar el Pla, eliminant també dels Pressupostos Generals de l'Estat per 2013 el programa de Teleassistència en un moment en què les peticions d'ajuda per emergència social s'han incrementat un 200%, i posant així en greu perill la xarxa més bàsica de protecció cap aquestes persones. D'altra banda, a Catalunya, el govern de CiU ho mira sense recordar que en aquesta matèria té competències exclusives i obligatòries i per tant, té l'obligació de garantir i atendre a la ciutadania desatesa per la dreta espanyola.

Des del PSC considerem necessari un compromís ferm del Govern de la Generalitat per tal de garantir la sostenibilitat econòmica del sistema i arreglar la situació dramàtica a la que ens poden abocar les retallades realitzades pel ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat del Govern d'Espanya. El Partit dels Socialistes de Catalunya creu que és de màxima necessitat que la Generalitat defensi els interessos dels catalans i catalanes a qui més està colpejant la crisi i garanteixi els recursos dels contractes programa amb els ajuntaments, mantingui les prestacions socials bàsiques i asseguri els drets socials i l'exercici de la igualtat d'oportunitats de tots els catalans i catalanes.

Per tot l'exposat fins ara, el Partit dels Socialistes de Catalunya proposa al Ple de l'Ajuntament l'aprovació dels següents acords:

Primer.- Mostrar el rebuig de l'Ajuntament de Barberà del Vallès a les retallades realitzades pel Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat del Govern d'Espanya ja que les administracions locals no poden continuar assumint un increment en la prestació de serveis, sense que aquest vagi acompanyat de finançament.

Segon.- Demanar a la Generalitat de Catalunya que exigeixi al govern mantenir la corresponent aportació pressupostària vers el Programa de Teleassistència i el Pla Concertat, atès que aquest és fonamental per poder desenvolupar una xarxa de Serveis Socials d'atenció primària.

Tercer.- Exigir a la Generalitat de Catalunya mantenir el contracte programa amb la dotació pressupostària adequada per fer front a les necessitats dels serveis socials bàsics.

Quart.- Fer arribar aquest acord a la Generalitat de Catalunya, la Consellera de Benestar i Família, entitats municipalistes, FMC i ACM, Govern de l'Estat i a tots els representants dels agents socials."

VOTACIÓ:

Aprovat amb el resultat següent:

Vots a favor: 17

Vots en contra: 4

Abstencions:

INTERVENCIONS

Durant el debat del dictamen, per l'ordre que es transcriuen i previ a la votació d'aquest, es van produir les intervencions següents:

Sr. Báez: Hola de nou. Doncs, efectivament, el que vol deixar clar aquesta moció és això: que a dia d'avui, una quarta part de la població catalana es troba vivint sota el llinar de la pobresa, que hi ha gairebé 880.000 persones aturades a Catalunya segons l'EPA, que hi ha més pobres i que aquests encara ho són més, més que abans i difícilment podran cobrir les necessitats bàsiques, és a dir, l'alimentació i el sostre. Però sobretot el que vol deixar constància és que el govern del Partit Popular segueix desmantellant l'estat del benestar i retallant en polítiques d'atenció a les persones mentre el govern de Convergència se centra en el debat sobre la independència i la inversió competencial oblidant que el prioritari i el necessari i urgent és defensar els drets de la ciutadania i garantir el seu benestar.

El Pla concertat, creat pels socialistes ara fa vint-i-cinc anys, és un programa que va suposar el desenvolupament actiu de prestacions bàsiques de serveis socials basat en el cofinançament per part de l'Estat i les corporacions locals d'aquells projectes amb els objectius de proporcionar a la ciutadania serveis socials que cobreixin les seves necessitats bàsiques, i consolidar una ampliació dels serveis socials municipals per desenvolupar les prestacions de serveis socials d'atenció primària i dintre de la que es trobava, o es troba, l'ajuda a domicili i la teleassistència previstes en la Llei de la dependència.

Després que s'hagi retallat el fons del Pla concertat en un 65 per cent respecte al pressupost

del govern socialista de l'any 2011, en el que es destinaven 12.300.000 euros, en números rodons, a Catalunya, s'ha tornat a retallar ara un 40 per cent de cara al 2012. És a dir, al final del 2012 teníem 12.300.000 euros, i d'aquesta xifra hem passat, el 2013, a 3.900.000 euros. Ojo amb la retallada, eh?

El mes passat, el 30 de gener, a sobre de tot això, la ministra Ana Mato va desmentir les darreres notícies sobre que el govern deixarà de finançar el Pla, eliminant també dels pressupostos generals de l'Estat per al 2013 el programa de teleassistència en un moment en què les peticions d'ajuda per a emergències socials s'han incrementat un 200 per cent, i posant així en greu perill la xarxa més bàsica de protecció cap a aquestes persones. D'altra banda, també a Catalunya, el govern de CiU ho mira sense recordar que en aquesta matèria té competències exclusives i obligatòries, i per tant, també té l'obligació de garantir i atendre a la ciutadania desatesa per la dreta espanyola.

Des del PSC considerem que és necessari un compromís ferm aquí, al Govern de la Generalitat, per tal de garantir la sostenibilitat econòmica del sistema y arreglar la situació dramàtica en la que ens podem abocar o en les que poden abocar les retallades realitzades pel Ministerio de Sanidad y Servicios Sociales e Igualdad del Govern d'Espanya.

El Partit dels Socialistes de Catalunya creu que és de màxima necessitat que la Generalitat defensi els interessos dels catalans i catalanes, a qui més ha estat colpejant la crisi, i garanteixi els recursos dels contractes programes amb els ajuntaments, que mantingui també les prestacions socials bàsiques i asseguri els drets socials i l'exercici de la igualtat d'oportunitats de tots els catalans i les catalanes.

Per tot això proposem al Ple de l'Ajuntament l'aprovació dels següents acords: primer, mostrar el rebuig de l'Ajuntament de Barberà del Vallès a les retallades realitzades pel Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad del Govern d'Espanya, ja que les administracions locals no poden continuar assumint aquest increment en la prestació de serveis sense que vagi acompanyat del finançament necessari; segon, demanar a la Generalitat de Catalunya que exigeixi al Govern mantenir la corresponent aportació pressupostària vers el programa de teleassistència i Pla concertat, atès que aquest és fonamental per poder desenvolupar la xarxa de serveis socials d'atenció primària; i tercer, exigir a la Generalitat de Catalunya mantenir el contracte programa amb la dotació pressupostària adequada per fer front les necessitats dels serveis socials bàsics; i per últim, com sempre, notificar l'acord a la Generalitat de Catalunya, al Departament de Benestar i Família, entitats municipalistes, Federació de Municipis i Associació de Municipis, Govern de l'Estat i tots els representants dels agents socials.

Gràcies.

Sra. Barrachina: Hola, bona nit. Suposem que aquesta moció neix com a resposta a la pregunta realitzada pel nostre grup municipal el passat mes de gener, o així ens va donar a entendre a la reunió que vam tenir per respondre a les dues preguntes que van fer relatiu al Pla concertat.

Com suposareu, votarem a favor, però creiem que això no és suficient. En aquests moments de crisi un equip de govern no pot afrontar les retallades supramunicipals amb mocions. Els números parlen. A Barberà ha augmentat la pobresa: l'any 2012 vam arribar a 3.000 aturats,

l'Ajuntament l'any passat, també, va donar unes quaranta plusvàlues; inclús fa uns moments la Cristina, la nostra tinenta d'alcalde, ens ha dit que l'Oficina d'Habitatges té cent expedients de desnonats; els Serveis Socials i les entitats que col·laboren amb el Banc d'Aliments de Barcelona, cada dia atenen més famílies, avui en dia al voltant d'unes dues-centes famílies.

Existeix una realitat a Barberà que hem d'afrontar de cara i amb fets. La situació requereix mesures extraordinàries amb alternatives de finançament per atendre aquesta ciutadania amb dificultats. A les al·legacions dels pressupostos del desembre el nostre grup va proposar la reducció progressiva de les retribucions dels càrrecs electes per destinar-la a la partida d'ajuts socials urgents. Sol·licitem que es torni a considerar-la o que s'estudiïn noves propostes de finançament. El finançament per a les ajudes socials d'emergència són molt necessàries i l'Ajuntament ha de treure finançament d'algun lloc.

Sr. Ramon: Bé, jo seré molt breu i em centraré única i exclusivament en la moció. Nosaltres volem deixar clar que som municipalistes i, per tant, sempre defensarem els interessos del món local, i bàsicament de Barberà, que és on estem. Per tant, nosaltres veiem clarament que hem de donar suport a aquesta moció. L'única cosa que voldria esmentar són tres punts, que fan referència al govern de CiU, perquè únicament fem una reflexió sobre les administracions d'àmbit autonòmic perquè simplement serveixin de reflexió.

En un punt parlem que mentre el govern de CiU se centra en el debat sobre la independència i la invasió competencial, potser en aquests moments m'atreuria a dir que és l'únic camí possible. Per això abans parlàvem del dret a decidir i alguns creiem que s'ha d'anar com a mínim en aquest camí, que si volem continuar en aquest món de misèries en què ens estem movent sigui per decisió de tots, que ho volem així.

D'altra banda, «a Catalunya», diu, una mica més avall, «el govern de CiU mira sense recordar que en aquesta matèria té competències exclusives i obligatòries». Jo voldria apuntar aquí que sense recursos difícilment podem mantenir l'actual estat del benestar, queda demostrat. I voldria dir-li que, com vostè recordarà, senyor Antonio, nosaltres mateixos vam col·laborar a crear aquest estat del benestar de què estem gaudint a Catalunya, per tant, el nostre interès evidentment no serà fer-lo desaparèixer.

I en tercer punt, una mica més avall, en l'acord primer, diu: «Les administracions locals no poden continuar assumint un increment en la prestació de serveis sense que aquest vagi acompanyat de finançament.» Jo faig la pregunta: les comunitats autònomes tampoc?

Les exigències de reducció de dèficit, que ja n'hem parlat anteriorment –és a dir, aquestes mocions al final van lligades unes amb les altres–, aquestes exigències de reducció del dèficit porten que hi hagi no solament la comunitat catalana sinó d'altres que han hagut de fer reduccions brutals per poder arribar al punt que ens estan demanant que hem d'arribar. I abans ja he dit, ja dic, d'un document que el tinc sobre la taula, que hi havia retallades del 92 per cent dels programes associats a benestar social. Quan parlo de retallades parlo de retallades econòmiques, no parlo de programes ni d'històries, i això s'ha fet des de Madrid. Aquí, abans, vostè mateix estava parlant d'aquest tema del Pla concertat i estava parlant que el govern socialista del 2011 hi destinava 12 milions d'euros i crec que la reducció ha sigut de 12 a menys de 4, no? Vull dir, això en el fons m'està donant la raó amb el que estic posant sobre la taula.

De totes maneres està clar que aquesta moció l'assumim plenament. Moltes gràcies.

Sr. Fernández: Gracias. Bien, es sorprendente cómo cambian las versiones cuando se habla de una moción o de otra, porque hace poco el mismo portavoz del Partido Socialista, cuando se estaba hablando de la anterior moción que tanto fragor ha levantado sobre el derecho a decidir, hablaba de suprimir ministerios, y resulta que en esta materia está echándole la culpa al ministerio precisamente.

Supongo que el Partido Socialista en Cataluña quiere acabar con el Gobierno de España en Cataluña y entiendo que su idea de suprimir ministerios pues es lógica, pero lo que no se entiende es porqué la moción, esta moción, se dirige solo al Gobierno de España cuando, como dice, la competencia exclusiva la tiene la Generalitat de Catalunya, como se ha dicho aquí.

Yo lo que quiero empezar diciendo es que los datos que se han dado sí que pueden ser ciertos, evidentemente, pero es que estamos hablando de una pequeña partida de un presupuesto del Estado, que si miramos el presupuesto del Ministerio de Sanidad y Servicios Sociales e Igualdad, resulta que tiene una subida del 28,5 por ciento. Esto, si extrapolamos estos datos con el último presupuesto del Partido Socialista, resulta que representa un 11 por ciento superior al aprobado, como digo, en el último ejercicio del gobierno socialista.

Entonces, hay que decir las cosas como son. Es decir, el gobierno del Partido Popular, o el gobierno actual, está destinando una cantidad de dinero que no estaba destinando el anterior gobierno, y por qué hay este... También es cierto que hay recortes, en concreto en el Plan Concertado, pero es que se tiene que explicar que no se trata de un recorte; se trata de una reestructuración, la competencia la tiene la comunidad autónoma, o las comunidades autónomas, y lo que ya se avisó desde el gobierno es que se iría retirando esa pequeña contribución porque la financiación corresponde a las comunidades autónomas.

Yo tengo que decir igualmente que una gran responsabilidad de cuál es la situación en los Servicios Sociales se la debe al Partido Socialista; dejó una deuda de más de 1.034 millones, una deuda que principalmente corresponde a cotizaciones a la Seguridad Social de trabajadoras de la dependencia, la mayoría, inmensa mayoría, el 96 por ciento mujeres no profesionales, que ha tenido que cubrir el presupuesto de 2013, este presupuesto que se está criticando.

Por lo tanto, con esta reestructuración, con esta modificación del Plan, el Gobierno de España lo que está huyendo es de algo que nos parece grave, que es la duplicidad de los servicios. No tiene sentido que el Plan Concertado, que es competencia, como digo, de la comunidad autónoma, esté el Estado financiando o haciendo unas transferencias. En España tenemos regladas y clarificadas cuáles són las competencias, y una de las principales reclamaciones que siempre se está haciendo es que cada administración que tenga una competencia, pues que la desarrolle y no otra. El Programa Social de Prestaciones Básicas de Servicios Sociales de las Corporaciones Locales, el llamado Plan Concertado, es, como insisto, solo exclusivamente competencia en este caso de la Generalitat de Catalunya.

También quisiera apuntar que el gobierno... Se ha hablado también de la teleasistencia, también es una competencia de la comunidad autónoma, y el problema es que también en los municipios no se le puede achacar al Estado, es decir, es la comunidad autónoma la que tiene

que financiar a los municipios, cosa que no está haciendo. Por lo tanto, esta disfunción que hay, que es darles a los ayuntamientos este tipo de servicios sin financiación, es un problema que está encarando precisamente la reforma de la Administración local precisamente para acabar con este problema de financiación. Por lo tanto, nosotros deseamos que con la aplicación de la reforma, la delegación de competencias vaya acompañada de la correspondiente dotación presupuestaria anual y que se cubra el servicio al cien por cien.

Nuestro voto será en contra de la moción. Gracias.

Sr. Rodríguez: Hola, bona nit de nou a tothom. A veure, la Plataforma votarà a favor de la moció perquè, bé, ja ho hem expressat en altres moments quan s'ha parlat d'altres prestacions que són d'última instància. Sempre afecta... –és allò del ploure sobre mullat– aixó sempre afecta aquella part de la societat que ja està normalment afectada per altres qüestions, o perquè estan a l'atur o perquè tenen problemes amb la seva vivenda o perquè tenen problemes de Llei de dependència o perquè tenen problemes..., i aleshores és allò, plou sobre mullat.

La qüestió és a veure si d'una vegada, doncs, aquesta llei famosa ens diu què és el que és propi i el que és improp. És a dir, quines competències no ha d'assumir un ajuntament i quines competències ha d'assumir, i d'aquelles que haguem d'assumir, doncs que ens arribi el finançament necessari i que no sigui l'Ajuntament qui ha de retallar precisament en coses com la teleassistència, per exemple, que són de les coses que al llarg dels anys s'ha demostrat que funcionen la mar de bé i hi ha moltíssima gent que en depèn, hi ha molta gent gran o gent amb mancances o amb discapacitats que en depenen.

Ja dic, aquestes coses treuen una mica de polleguera, sobretot quan un veu que s'està parlant de sous d'assessors de partits que estan al voltant dels 20.000 euros mensuals i coses d'aquestes, i dius... Estem parlant al final de la xocolata del lloro, i vostè mateix ha dit que dintre d'un pressupost enorme com el del Ministeri de Sanitat, Salut i Benestar Social, i..., bé, doncs facin vostès un esforç, perquè el que està clar és que, malgrat que estigui traspasada la competència, el que està clar és que els diners no estan traspasats i que, per tant, els diners no hi són.

Per tant, a veure si agilitzem o s'agilitza la tramitació de la Llei de reforma de les entitats locals per saber d'una vegada per sempre a què s'ha de fer front i amb quins recursos s'ha de fer front.

Gràcies.

Sr. Báez: Senyora Barrachina, aquesta moció neix de les retallades que està fent el Partit Popular en matèria de benestar social. D'això neix la moció, del que he dit anteriorment, que hagin passat de l'any 2011 al 2013 de 12,3 milions a 3,9. És a dir, a rebaixar 8,4 milions o, el que és igual, gairebé un 70 o un 71 per cent del pressupost que la Generalitat ha de destinar a benestar social i que ha de rebre, evidentment, de Madrid.

D'això neix. Nosaltres no presentem la moció per tapar res, perquè des de l'Ajuntament de Barberà es continuen prestant els serveis socials, tots. Per tant, no hem de tapar res, però sí que hem de denunciar aquest desmantellament. L'hem de denunciar i l'hem de posar sobre la taula, a veure què fem amb això. Perquè evidentment arribarà un moment en què se'ns acabaran els calés, i quan s'acabin els calés, si nosaltres no rebem de la Generalitat perquè la

Generalitat no rep de l'Estat, doncs al final tindrem les mancances que ningú vol. Per tant, d'això neix la moció.

Quisiera hacer aquí una... Yo creo que hoy tenemos el chip cambiado, el Partido Popular ha cambiado el chip con las mociones respecto de las que he presentado yo y las que ha presentado el portavoz de Convergencia. Porque es cierto que en mi contestación a la moción o en mi intervención respecto de la moción que ha presentado Convergencia he hablado de los ministerios, pero no era la moción del derecho a decidir, ni mucho menos; era la moción por la cual no queríamos que el Estado centrifugase el déficit en la Generalitat. Por tanto, no hablamos de la misma moción. Aquí creo que ha habido un error.

Pero también es cierto, es decir, si yo he dicho que se eliminen los ministerios, es que se tendrían que eliminar, es que este dinero que lo tiene que traspasar el ministerio, lo tiene que traspasar directamente a la Generalitat, y si no existe el ministerio porque deje de existir, porque no tiene ningún sentido, pues ya lo traspasará administraciones públicas a la Generalitat para que se destine al fin para el que está destinado. Pero lógicamente tiene que haber una reciprocidad, es decir, si Madrid es quién cobra el 70 y pico por ciento del impuesto, pues de lógica es que Madrid reparta el 70 y pico por ciento del dinero a las comunidades autónomas para que den la prestación o el servicio que tengan que dar.

Por lo tanto, creo que, volviendo un poco a la otra moción, mantenemos la coherencia, es decir, si el ministerio no hace falta que exista, si hay una conselleria que se encarga de esto. Lo único que tiene que hacer es recibir el dinero. Si lo quieren ustedes por vía ministerial, pues por vía ministerial. Si en vez de gobernar al Partido Popular estuviera gobernando el PSOE, también diría lo mismo. Es decir, es que hay ministerios que han perdido su ámbito competencial. Lo único que tiene que hacer es enviar el dinero y ponerlo encima de la mesa, y no entrar en este tipo de recortes tan bestias que en dos años se carguen el presupuesto de una comunidad autónoma en un 70 por ciento. Eso es lo que hay que hacer, y sobre todo recordarles que no ha sido con la moción anterior, sino con la moción de Convergencia i Unió, en la que se ha hablado de esa eliminación ministerial.

Gracias.

5.4 EXP.: XXXX. MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL PSC DE SUPORT A LA INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR PER LA REGULACIÓ DE LA DACIÓ EN PAGAMENT, LA PARALITZACIÓ DELS DESNONAMENTS I EL LLOGUER SOCIAL.

MOCIÓ PRESENTADA PEL PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL PSC DE SUPORT A LA INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR PER LA REGULACIÓ DE LA DACIÓ EN PAGAMENT, LA PARALITZACIÓ DELS DESNONAMENTS I EL LLOGUER SOCIAL.

Moció presentada pel portaveu del grup municipal PSC, el text íntegre de la qual es transcriu a continuació:

"El creixement de l'economia catalana ha estat lligat, en els darrers anys, a la construcció de l'habitatge i la inflació de l'activitat immobiliària. El trencament d'aquest cicle econòmic ha provocat una forta crisi en el sector, que ha produït acomiadaments massius de treballadors i

de treballadores, la pèrdua d'importants recursos privats i públics i, el que és encara més greu, la pèrdua de l'habitatge habitual a milers de famílies catalanes, condemnant a la vegada a desenes de milers de persones a una situació d'alt risc social per causa del sobreendeutament.

Avui dia la principal causa d'endeutament de les famílies al nostre país és el crèdit hipotecari. Cal una intervenció urgent de les administracions públiques per tal de fer front als efectes de l'actual i creixent problemàtica i cal, també, la reforma del marc legal vigent pel tal de reduir les situacions de sobreendeutament, limitant els efectes d'aquesta situació en la renda familiar per evitar que esdevingui un factor d'exclusió social.

Per tal que es pugui planificar la intervenció ordenada de les administracions públiques responsables per llei de garantir el dret d'accés a l'habitatge al conjunt dels ciutadans que ho necessitin es necessari procedir, també de forma immediata, a la reforma legislativa que impedeixi el desnonament del seu habitatge habitual a aquelles persones i famílies deutores, que per raons alienes a la seva voluntat no puguin fer front als deutes hipotecaris, garantint-los un lloguer social, ja sigui al mateix habitatge o un d'altre.

Ens cal per això el ferm compromís del Govern de l'Estat per dur a terme les reformes legislatives pertinents i del Govern de la Generalitat per tal de posar en funcionament el màxim de recursos i mitjans per a garantir la mediació pública entre deutors i creditors i l'accés a un habitatge en règim de lloguer a les persones i famílies afectades. El Govern de Catalunya, a la vegada, ha de cooperar de manera activa amb les administracions locals i les entitats cíviques i socials que treballen amb el mateix objectiu.

Fruit del treball establert amb les organitzacions socials del país, estem plenament convençut que l'únic camí per cercar sortides als sectors socials més vulnerables pel que fa al dret de l'habitatge, és la creació de grans acords de diàleg social capaços de sustentar l'acció de govern solidària i de cohesió social que faci efectiu el dret d'accés a un habitatge digne al conjunt de catalans i catalanes.

Per tot això, **reiterem el nostre suport a la Iniciativa Legislativa Popular per a la regulació de la dació en pagament, la paralització dels desnonaments i el lloguer social i acordem:**

Primer.- Instar el Govern de l'Estat a que, arran de les signatures recollides a tota Espanya, que superen amb escreix i validen la ILP, presenti de forma urgent a les Corts Generals un projecte de llei que incorpori la dació en pagament a l'ordenament jurídic, en els casos que afecti la residència habitual.

Segon.- Instar el Govern de l'Estat a dur a terme les reformes legislatives que impedeixin el sobreendeutament de famílies i persones i que, a la vegada, els garanteixi el dret constitucional i estatutari d'accés a l'habitatge.

Tercer.- Instar el Govern de l'Estat a establir un marc estatal de mesures necessàries, de comú acord amb les comunitats autònomes, per tal que les persones desnonades o amb risc de desnonament comptin amb els ajuts necessaris per accedir a un habitatge de lloguer, i/o tinguin dret a optar, si s'escau amb la mediació de l'administració pública davant amb les entitats financeres per tal que puguin romandre a l'habitatge hipotecat en règim de lloguer o d'usdefruit durant un període determinat fins a l'obtenció d'un nou habitatge.

Quart.- Instar el Govern de la Generalitat, mitjançant l'Agència Catalana de l'Habitatge, a establir de forma urgent un programa de mesures, coordinades amb el món local, de seguiment a les persones i/o famílies en situació de desnonament, garantint el seu real·lotjament en nous habitatges en règim de lloguer assequible, així com de suport i assistència jurídica i financera a les famílies i/o persones que estan en situació de risc de perdre el seu habitatge per deute hipotecari, ampliant els recursos del Servei Públic d'Atenció a les Persones que pateixen aquesta situació (OFIDEUTE).

Cinquè.- Instar el Govern de la Generalitat a establir un marc estable de coordinació amb les administracions locals que en aquests moments estan assumint l'impacte socioeconòmic dels processos de desnonament de famílies a les nostres ciutats.

Sisè.- Instar el Govern de la Generalitat a fer les modificacions legals necessàries per tal de que, en els casos de l'habitatge habitual, quedi suspesa l'execució hipotecària a aquelles persones i/o famílies sense ingressos i que es troben en una situació de risc d'exclusió acreditada pels serveis públics d'atenció social, per un període no inferior a dos anys, que permeti, a la vegada, dur a terme les mesures d'atenció a les dites persones i famílies a fi i efecte del seu real·lotjament segur i assequible.

Setè.- Fer arribar aquest acord al President de la Generalitat de Catalunya, a la Mesa del Parlament de Catalunya, al Ministeri de Fomento, a les Mesa del Congrés de Diputats i del Senat, etc."

RETIRAT DE L'ORDRE DEL DIA

6 DONAR COMPTE AL PLE

6.1 EXP.: XXXX. DONAR COMPTE RESOLUCIONS ALCALDIA PRESIDÈNCIA.

DONAR COMPTE RESOLUCIONS ALCALDIA PRESIDÈNCIA.

En compliment d'allò que estableix l'art. 42 del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel que s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, es dona compte referenciada al Ple Municipal de les resolucions adoptades per l'Alcaldia Presidència, des de l'última sessió plenària ordinària, la relació de la qual consta en l'annex 1.

EL PLE ES DÓNA PER ASSABENTAT

7. MOCIONS D'URGÈNCIA.

8. PRECS I PREGUNTES.

INTERVENCIONS

En aquest apartat, per l'ordre que es transcriuen, es van produir les intervencions següents:

Sr. Gallego: Es un ruego a la señora alcaldesa. En el pleno del mes pasado hicimos también un ruego sobre el carril VAO por el escepticismo que generaba entre los usuarios, y para que en lugar de tres ocupantes se pudiera desplazar el vehículo con dos personas. El Departamento ahora ya sabemos de Territorio y Sostenibilidad ha modificado las condiciones de uso del carril por el bajo volumen de tráfico que registra, y permitirá desde marzo que puedan circular ya dos personas, dos ocupantes de los coches.

El conseller Santi Vila dijo que a la infraestructura le faltaba sentido común tras gastar ochenta millones de euros de inversión. Por lo tanto, hay que sacarle el rendimiento y optimizarla. Y hoy por eso hacemos este otro ruego, que ya lo dije el mes pasado. Y es para que el Plan de Movilidad Urbana con el que contará Barberà del Vallés y diecisiete municipios más de la segunda corona, que elaborará la Diputación y el Área Metropolitana de Barcelona, con el objetivo de mejorar la movilidad y el medio ambiente de nuestro municipio, que le saque rendimiento como lo mismo del VAO y tenga sentido común.

Para la redacción y ejecución del Plan se ha establecido un acuerdo de financiación de un millón y pico de euros, un millón cien mil. Si pretende mejorar la movilidad y mejorar la calidad ambiental hay que hacerla con transporte público, y este es el motivo de mi ruego por la falta de autobuses o paradas que tenemos en el municipio.

Líneas para ir a la Universidad Autónoma de Barcelona. La B6, Sabadell-Barberà-Badía-Universidad Autónoma de Barcelona. En Barberà del Vallés hay cinco paradas: Nápoles, Marquesos de Barberà, Escultor Llimona, Ronda del Este y Urgell. Para llegar a la universidad tan solo hay, desde la última parada de Barberà, cinco paradas más, correspondientes a Badía. No obstante este servicio tan solo está disponible de ida dos veces al día, a las ocho de la mañana y a las 15.30, y de vuelta tres veces, 13.30, 17.30 y 19.45.

La B4, Badía-Barberà-Cerdanyola-Universidad. En Barberà del Vallés hay únicamente tres paradas: Urgell, Ronda del Este y Gerona. Totalmente desproporcionado con las que hay en Cerdanyola: diez. Recorriendo todo el centro del municipio, o en Badía, tres de ida y cinco de vuelta. No entiendo porqué estos autobuses interurbanos hacen a la vez de urbanos en los municipios de Cerdanyola y Badía mientras que en Barberà hacen las tres únicas paradas que quedan de paso para ir a Cerdanyola.

Líneas de noche. La N64, Barcelona-Sabadell-Tarrasa. En Barberà del Vallés hay una única parada: Ronda del Este. Dado el tamaño del pueblo y a las altas horas de la noche a la que nos referimos, creo que hay alguna carencia de paradas. Lo mismo sucede con la otra línea de noche, que es la N61.

Y líneas de ir a Barcelona o Badía, Barcelona-Barberà-Badía. En Barberà existen tres paradas: Urgell, Ronda del Este y Gerona. Mientras que en Badía, mucho más pequeño, hay tres paradas a la ida y cinco a la vuelta, haciendo nuevamente la función de autobús urbano allí.

Y, después, no existe ninguna, otra carencia, es que no existe ninguna línea de bus que una Barberà con Terrassa, que es la cocapitalidad del Vallès Occidental. Además solo la línea

nocturna, la N64, une a los diferentes municipios de la comarca. Entonces tenemos bastante complicado el realizar un viaje a Sant Quirze, Sant Cugat, Santa Perpètua, etcétera. Pues era para que usted tenga conocimiento y aproveche ese Plan de Movilidad.

Sr. del Frago: Muy bien. Muchas gracias. Alguna qüestió més?

Muy brevemente, situo el tema y por supuesto agradecer las aportaciones, son así, efectivamente, el relato que ha hecho Antonio. Contestar algunas cosas más. Decir que sí, que ese Plan de Movilidad es una oportunidad más para exigir todo lo que a lo largo de los últimos años hemos hecho. Sobre todo con respecto al transporte terrestre. No es la primera vez, agradeciendo, por supuesto, y atendiendo al ruego.

Sr. Báez: Bueno, sí, lo que comentaba el señor Gallego es cierto, es decir, tenemos en una línea, la Sabadell-UAB, tenemos dos trayectos de ida y tres de vuelta, y en la que es Badía-UAB hay cinco de ida y cinco de vuelta. Por lo tanto, tenemos siete expediciones en un sentido y ocho en otro.

Yo creo que el tema de las paradas es quizás, o puede ser, más irrelevante. Evidentemente las paradas son en virtud... La que viene de Sabadell sí que tiene más paradas porque recorre el término, dijéramos lo coge perpendicular, de Norte a Sur, o de Este a Oeste, y entonces tiene más recorrido, por lo tanto, tiene más paradas, aprovechando también lo que es el eje de la carretera de Barcelona. La que va de Badía a Barcelona, pues tiene las mismas carencias que la línea que va de Badía..., perdón que va de Badía a la UAB, las mismas carencias que la que va de Badía a Barcelona. Es decir, que solo coge aquellas paradas que hay en el eje horizontal, por decirlo de alguna manera, ese sí que sería el Norte-Sur, es decir, el de la ronda del Este y calle Urgell.

En cuanto al ruego, es cierto, habrá que ponerlo encima de la mesa y requerir más, pero en ese sentido comunicar o decir ya en este pleno, ya que tenemos la oportunidad, que el anterior director general de Transporte, Manuel Villalante, estuvo en este Ayuntamiento y a petición de la alcaldesa, y yo estaba con ella, pudimos ampliar la línea de la Autónoma, porque les recuerdo que hace cuestión de dos años y medio, o tres años, la línea era todavía muchísimo más deficitaria, no en el sentido económico, sino en el sentido de los viajes de ida y vuelta, con lo cual en ese momento pudimos sacar como un trayecto más por la mañana, creo, y otro más por la tarde.

No obstante, bueno, aprovechando el Plan de Movilidad Urbana volveremos a poner el tema sobre la mesa. Realmente las expediciones son pocas o muy comprimidas, es decir, la de Sabadell por Barberà pasa a las 8.13 y otra a las 15.43, y luego las de la mañana de Badía sí que ya son a las 6.40, 7.30 y hasta las 9.00, pero..., que entendemos que más tarde tampoco hacen falta pero sí que cabría reforzar como mínimo la de Sabadell. No tanto en el sentido de las paradas, yo creo que ahí no van quizás a escucharnos con el mismo interés, pero sí en cuanto a la periodicidad de paso de la línea Sabadell, que es la que menos tarda, por otro lado, es una línea que tarda menos que la que hace el Badía-UAB, que tarda..., perdón, la de Sabadell tarda más, hace cuarenta minutos de recorrido y la de Badía hace veinticinco minutos de recorrido. Por lo tanto, yo creo que es más un problema frecuencias que no realmente de las paradas que haya, porque dependiendo de dónde vives puedes coger uno u otro.

Pero bueno, como se ha dicho, lo pondremos encima de la mesa como lo pusimos hace dos años y medio con el director general de Transportes y volveremos a insistir en el mismo tema.

Sabemos que hay esa carencia.

Sr. Del Frago: Sí, y antes de finalizar y después de la explicación de Antonio, ahí hay una cuestión que me parece fundamental. Justamente ahora, en este Plan de Movilidad, y ya la comisión pertinente con el tinte de alcalde ya se trabajará, pero estamos en un momento importante. Tu hacías referencia, Adolfo, y es cierto, a que hay autobuses, hay concesiones de líneas que hacen recorridos que son interurbanos y que, además, no todas pueden optar. Entonces, ahí hay un trabajo a hacer para que luego podamos exigir. Y lo abro al Pleno en toda la totalidad.

A veces no tiene sentido que unos autobuses, y estoy pensando en los autobuses de Sabadell, como los de Sant Quirze, o sea, los que pasan y tal, que hagan rutas que puedan llegar a nuevos polos de atracción, como se ha generado, de servicios o comercial en algún sitio y que no podamos tener opción porque tienen limitado el territorio, porque como son compañías urbanas no son interurbanas, y entonces hay ahí unas diferencias.

Yo creo que será muy interesante que en el estudio del Plan de Movilidad pongamos todas nuestras demandas y todas nuestras necesidades, el de movilidad en todo su conjunto, para después poder exigir algunas cosas que no son razonables con los desplazamientos que hoy en día los ciudadanos tenemos que hacer a los diferentes polos de atracción, sea Terrassa, sea Sabadell, sea en transversal entre comarcas para ir a Mollet. Tampoco que tiene también que ver con la afluencia de esos servicios a las estaciones de ferrocarril, que tiene también que ver con las plataformas de interconexión entre las diferentes líneas ferroviarias y que también tiene que ver, por acabar con un tema, con la obligatoriedad o no en, sobre todo, si tienes menos de cincuenta mil habitantes, de tener un servicio propio, que no lo podemos tener ni mucho menos ahora. Por lo tanto, será un tema bien importante de trabajar.

Pues muchísimas gracias, y daríamos el pleno por terminado.

I, no havent-hi més assumptes per tractar, la Presidència va declarar finalitzat l'acte, i va aixecar la sessió a les 22:30 hores, de la qual s'estén l'acta que, en la versió catalana present es transcriu en 27 folis de paper especialment habilitats a aquest efecte, números 390519-E al 390545-E, legalitzats tots ells amb el segell de la Corporació i que, un cop aprovada, autoritza amb la seva signatura l'alcalde, amb mi, el secretari general accidental, que en dono fe.

L'ALCALDESSA-PRESIDENTA,

EL SECRETARI GRAL. ACCTAL.,

Ana del Frago Barés

José Nuñez Alba